Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao | Kantoor: Conscientiesteeg: 27 - 29 | Telefoon: Redactie: 23858 | Advertentie: 23550 | Abonnementen en Bezorging: 24199

De Engels - Griekse besprekingen over CYPRUS

Voorlopig geen OPLOSSING in politieke richting mogelijk

Griekse waarnemers bezorgd over snelle beeindiging der besprekingen

Athene. — Er is zaterdag te Athene een gemeenschappelijk communiqué uitgegeven, waarin wordt gezegd, dat de minister-president van Groot-Brittannië, MacMillan, en die van Griekenland, Karamanlis, een „zeer openhartige en zeer volledige gedachtenwisseling hebben gehad en het er over eens zijn, dat hun besprekingen zeer nuttig zijn geweest".

Er kan echter niet worden gezegd, dat hun standpunten in alle opzichten met elkaar stroken, aldus het communiqué.

Van Britse zijde is vernomen, dat de Grieken op bepaalde punten bezwaren hebben tegen het Britse plan zeven jaar lang de status op Cyprus te handhaven. Deze zeven jaar zijn lang genoeg om orde en rust op Cyprus te herstellen en kort genoeg om de Grieken en Turken niet te ontmoedigen in hun verlangens naar een eigen regering, aldus MacMillans oordeel. Naar verluidde, is Griekenland het er mee eens, dat een periode van zeven jaar kan bijdragen tot herstel van de orde.

De twee minister-presidenten zijn het er over eens, dat er geen vorderingen in de richting van een politieke oplossing kunnen worden gemaakt, zolang het bloedvergieten voortduurt.

Diplomatieke waarnemers te Athene hebben gezegd, dat uit het korte communiqué, dat na de besprekingen tussen MacMillan en Karamanlis werd uitgegeven, niet mag worden afgeleid, dat MacMillands poging de zienswijzen van alle belanghebbende partijen met elkaar te verzoenen, is mislukt.

MacMillan zeide voor zijn vertrek naar Ankara van oordeel te zijn, dat zijn besprekingen met Karamanlis over Cyprus zijn reis volledig hebben gerechtvaardigd.

President Eisenhowers afgezant Robert Murphy heeft zaterdagavond drie uur lang met premier Karamanlis en de minister van buitenlandse zaken Averoff van Griekenland gesproken over het Midden-Oosten. Gisteren heeft premier MacMillan het overleg met zijn Turkse ambtgenoot Menderes over de kwestie-Cyprus beëindigd. Aanvankelijk zouden de twee staatslieden maandag nog een onderhoud hebben, maar dit was niet nodig, daar men de besprekingen al had voltooid.

Griekse diplomatieke waarnemers hebben te Athene hun bezorgdheid uitgesproken over de snelle beëindiging van de besprekingen tussen MacMillan en Menderes. Er kan, zo zeiden zij, geen overeenstemming over Cyprus worden bereikt, indien de Britten zich verbinden aan het einde van de door MacMillan voorgestelde periode van zeven jaar de een of andere vorm van verdeling toe te passen of een regeling in te voeren, die tot verdeling leidt.

Men heeft te Ankara onofficieel verklaard de indruk te hebben, dat MacMillan zowel te Athene als te Ankara heeft getracht steun te krijgen voor een politiek van herstel van de vrede en rust op Cyprus, nu het onmogelijk was de samenwerking van Griekenland te verkrijgen voor het Britse plan voor een deelgenootschap.

Een Turkse regeringswoordvoerder zeide, dat Turkije er voorstander van is, dat het huidige bestand op Cyprus wordt omgezet in een duurzame vrede. Hij verklaarde, dat de Turkse eis Cyprus te verdelen niet noodzakelijkerwijs betekent, dat er een grenslijn over het eiland dient te worden afgebakend met de Grieken aan de ene en de Turken aan de andere zijde. Het beginsel van verdeling zou verwerkelijkt kunnen worden in een Brits-Grieks-Turks bestuur over het eiland.

Nieuwe aktie van Libanese OPPOSITIE tegen regeringsleiders

Beiroet. — Er heerste vanmorgen te Beiroet enig pessimisme over de verademing, die in de afgelopen dagen in Libanon is ingetreden. De oppositie heeft zich weer schrap gezet en bereidt een nieuwe aktie voor om de regeringsleider te dwingen de macht neer te leggen voor het verstrijken van het mandaat van president Sjamoen op 23 september as.

Er zijn hierover reeds besprekingen gevoerd tussen de voornaamste leiders van de oppositie te Beiroet en die in de provincies om een gemeenschappelijke aktie te ontketenen.

Vanmorgen kwamen de oppositieleiders ten huize van de opstandelingenleider Saeb Salam bijeen. Deze verklaarde, dat de oppositie niet onverschillig zal toezien, dat de regering de krisis tot 23 september wil polongeren. „De oppositie is vastbesloten — zo zeide hij — deze datum aanzienlijk te vervroegen".

De autoriteiten hebben van hun kant strenge voorzorgen genomen om het plan der oppositie te dwarsbomen. Sinds vanmorgen bezetten militairen alle toegangswegen naar de stad en onderzoeken zorgvuldig alle voertuigen, die binnenkomen, naar wapens en springstoffen.

Er gaan geruchten, dat nieuwe aanslagen worden voorbereid op zakenpanden, die geen gevolg gaven aan de stakingsoproep. Vannacht werden schoten gelost in de omgeving van het presidentiële paleis en in enkele woonwijken.

Vanmorgen werd in het presidentiële paleis een bespreking gehouden tussen president Sjamoen, generaal Sjehab en de minister van buitenlandse zaken, Malik, over de vorming van een delegatie, die Libanon moet vertegenwoordigen in de Algemene Vergadering der V.N. Daarna had Malik een onderhoud met de diplomatieke vertegenwoordigers van Frankrijk, Engeland, Turkije en de Bondsrepubliek. Van zijn kant had generaal Sjehab een bespreking met de Amerikaanse ambassadeur.

Iraakse regering niet van plan olie-industrie te nationaliseren

Bagdad. — De nieuwe Iraakse minister van economische zaken, Ibrahim Koebbah, heeft zaterdag verklaard, dat zijn regering niet van plan is de olieindustrie te nationaliseren. Wel hoopt Irak de kwestie van de winstverdeling spoedig met de Iraakse Petroleum Maatschappij te bespreken.

Deze maatschappij, waarin Britse, Franse, Nederlandse en Amerikaanse maatschappijen een gelijk aandeel hebben, betaalt 50 procent van haar winst aan de Iraakse regering. Irak heeft zelf geen kapitaal in de onderneming.

In 1951 is afgesproken, dat de kwestie van de winstverdeling opnieuw zou worden bezien als een naburig land van enige oliemaatschappij een groter percentage dan 50 zou krijgen. Inmiddels hebben Perzië en Saoedi-Arabië van Italiaanse en Japanse maatschappijen een hoger percentage toegezegd gekregen.

Irak produceert ongeveer 25 miljoen ton olie per jaar. De wereldproduktie is 850 miljoen ton.

Amman. — Amerika heeft bij wijze van economische hulp 3.830.000 dollar ter beschikking van de Jordaanse regering gesteld.

Explorer 4 verstrekte belangrijke gegevens

Iowa. — Carl Mailwain, een natuurkundige van de universiteit van Iowa, heeft medegedeeld, dat op grond van gegevens, die verstrekt zijn door de „verkenner no. 4 blijkt, dat boven de 400 km hoogte de hevigheid van de uitstraling elke 100 km hoger verdubbelt. Op 1200 km, boven Zuid-Amerika, is de uitstraling 10 röntgen per uur. Ten minste 60% van de geladen deeltjes die de verkenner bombarderen, dringen door in de 2 mm dikke loodlaag om de geigerteller van de kunstmaan.

De werkloosheid in de V.S.

Washington. — De ministers van handel en van arbeid hebben gezamenlijk bekend gemaakt, dat het aantal werklozen in de Verenigde Staten de vorige maand met 143.000 is verminderd tot 5.294.000. Deze vermindering is kleiner dan wat voor die maand normaal is. De ministers deelden verder nog mede, dat er in het totale beeld van de werkgelegenheid in juli geen verandering van betekenis is gekomen.

Zaterdagavond vond in de Synagoge Mikvé Israel de huwelijkssluiting plaats van Diane Henriquez en de heer Lionel Capriles. Voor de plechtigheid en de receptie na afloop op „Bloemhof" bestond zeer grote belangstelling. Foto: opname tijdens de huwelijkssluiting in de Synagoge.

Nog een opname van de tentoonstelling van gelegenheidsgrafiek, die gisteren in Hotel Curaçao geopend werd. Na de opening bekijken de aanwezigen met belangstelling het geëxposeerde materiaal.

Gistermorgen had in Hotel Curaçao de opening plaats van een tentoonstelling van gelegenheidsgrafiek. De opening werd verricht door Z.E. de Gouverneur. Op de foto: de gouverneur knipt het lint door, terwijl de heer en mevr. Van Rossum toezien.

Einde van luchtbrug tussen CYPRUS en JORDANIE

Nicosia. — Er is gisteravond een einde gekomen aan de luchtbrug van de Amerikaanse „Globemasters" tussen Cyprus en Jordanië. De „Globemasters" hebben voorraden aangevoerd voor de Britse troepen in Jordanië. De vliegtuigen zijn teruggekeerd naar hun basis te Adana.

De luchtbrug is verscheidene dagen onderbroken geweest, omdat Israel bezwaren had gemaakt tegen vluchten boven zijn grondgebied. De vluchten waren vorige week woensdag hervat.

Men meende te Nicosia, dat het einde van de luchtbrug in overeenstemming is met de plannen en niet moet worden toegeschreven aan Israelische bezwaren.

Russische militaire oefeningen geëindigd

Moskou. — Blijkens een bericht in „Prawda", het orgaan van de Sowjet-Russische communistische partij, zijn de Maarschalken Andrei Gretsjko en Kiril Meretskof, die de manoevres van het rode leger in de gebieden bij de Turkse en de Perzische grens hebben geleid, te Moskou teruggekeerd. De oefeningen zijn inmiddels geëindigd.

Zoals bekend kondigde Moskou deze manoevres aan, kort nadat de Amerikanen in Libanon waren geland. Later werd meegedeeld, dat Sowjet-militairen ook zouden meedoen aan oefeningen in Bulgarije.

INTERESSANTE grafische expositie in Hotel Curacao

Fraaie verzameling gelegenheidsgrafiek voor eerste maal tentoongesteld

Willemstad. — Zondagmorgen had in de benedenhal van het Hotel Curaçao Intercontinental de opening plaats van de tentoonstelling van Nederlandse en Internationale gelegenheidsgrafiek ingericht door de exlibriskring der Wereld-Bibliotheek-Vereniging, en mr. J. W.W. van Rossum handels-commissaris voor Nederland in de Antillen.

De Heer van Rossum en zijn echtgenote ontvingen vooraf de genodigden waaronder Z. E. Gouverneur Speckenbrink in het casino, waar hij een interessante inleiding hield over de gelegenheidsgrafiek, een onderwerp nog niet eerder op Curaçao geëxposeerd.

Wij leven in een tijd waarin de mens amper gelegenheid heeft aandacht te besteden aan het goede en fraaie dat hij tegenkomt.

Er is veel zakelijks wat onze energie in beslag neemt zodat het persoonlijke in het gedrang komt. Dit leidt, aldus de spreker, tot vereenzaming. Daarom is een zekere taak weggelegd voor de kunstenaar, als is het misschien een bescheidene. Hij is het immers die aan het uit zijn handen voortkomend kunstwerk, „iets" kan meegeven die bij de beschouwing van zijn werk door ons kan worden opgenomen.

Bij de gelegenheidsgrafiek berust het ontstaan op een gegeven opdracht. De kunstenaar moet er zich bij instellen op wat de besteller nodig heeft: een nieuwjaarswens, een geboorte of huwelijksaankondiging. Hier ligt een gebied waar de kunstenaar een rijkdom van schoonheid te zien geeft welke verrassend is, omdat die bij elkaar getoond worden.

Spreker geeft vervolgens een uiteenzetting van de verschillende technieken die bij de gelegenheidsgrafiek worden toegepast.

In de eerste plaats is het de lijn die bij de grafiek het wezenbestanddeel uitmaakt, dit in tegenstelling tot de schilderkunst waar de lijn vaak verdoezeld wordt ten behoeve van de kleur. Hetgeen weer niet betekent dat in de grafische kunst de kleur buitengesloten moet worden. Ook hier zijn overgangen en gradaties, doch de lijn is in wezen de eerste kracht. Dit bepaalt dus meteen de technieken: de houtsnede, houtgravure, linoleumsnede, kopergravure, ets en steendruk.

Ook het exlibris behoort tot de gelegenheidsgrafiek, omdat zij een sterk persoonlijk karakter heeft doch in tegenstelling tot geboorte- en nieuwjaarskaarten, behoudt zij haar waarde.

De heer van Rossum zeide tot slot van zijn rede dat hij hoopte dat men evenveel plezier zal hebben bij het bezichtigen van de tentoonstelling als hij en zijn vrouw hadden gehad bij het samenstellen daarvan Daarna opende Zijne Excellentie de Gouverneur de tentoonstelling door het doorknippen van een lint.

Hier is een niet al te grote verzameling van grafische kunst te bezichtigen die met zorg en liefde is uitgezocht.

Vooral het exlibris trekt de aandacht en boeit mede door het feit dat het dikwijls de naam, het beroep of de liefhebberij van de eigenaar symbolisch weergeeft en dus als het ware een — verheven — rebus is.

Deze tentoonstelling is de moeite waard voor ieder die in dit inderdaad jachtig leven een ogenblik de rust en voldoening die de ware schoonheid schenkt wil genieten.

De tentoonstelling is dagelijks geopend en duurt tot en met 19 augustus.

Washington. — Het „State Department" zal de Amerikaanse ambassades in de gehele wereld een aide-mémoire sturen, waarin er aan herinnerd wordt, dat de V.S. vasthouden aan hun politiek van niet erkenning van communistisch China.

(Vervolg van kolom 7)

open strijd met het oordeel van de vrije mensen". Het IS waar, dat de V.S. dit omwille van de (olie-)smeer hebben gedaan. Doch daar kan, men notabene „Time" — zo dikwijls het slachtoffer van de censor onder het vorige regiem — moeilijk een verwijt van maken!

NAIEF

In het Venezolaanse dagblad „El Nacional" van woensdag jl. schrijft Alejandro Garcia Maldonado onder de titel „Het Carthyisme van „Time", een artikel, waarin hij protesteert tegen de interpretatie, die het bekende Amerikaanse weekblad geeft aan de recente gebeurtenissen in zijn land. **Het is bekend, dat „Time" — en waarlijk niet alleen dit blad — de huidige regeringsjunta, en voornamelijk schout-bij-nacht Larrazábal, er een grief van maakt, dat hij, om zo te zeggen, met het communisme coquetteert.**

„Time" schrijft dit toe aan minder altruïstische motieven: de heer Larrazábal zou nl. het presidentschap ambiëren en hiervoor de steun van de communisten nodig hebben. **Derhalve.... de schrijver van het artikel nu spreekt deze bewering tegen en zegt, dat de houding van „Time" herinnert aan de hondsdagen van het Mc Carthy-isme in de Verenigde Staten. Hij zegt, dat de manifestatie van „civisme" van de 23e juli, waaraan het volk, de partijen en de instellingen als één man deelnamen, niet uitgelegd kan worden als een „taktiek" van de juntavoorzitter tot het bereiken van de hoogste post in het land. Als reden hiervoor voert hij aan, dat van de vier politieke partijen, die zich in ballingschap tegen het regiem van Pérez Jiménez verenigden en die na zijn val verenigd bleven om te voorkomen, dat restanten van de diktatuur nog de kop zouden opsteken de communistische partij de minst strijdbare is („el de más escasa militancia"), en (omdat??) zij een minderheidsbeweging is mèt sterke interne onenigheden.**

Buiten deze incidentele eenstemmigheid tot het bereiken van dit ene bepaalde doel is er geen enkele band tussen deze partij en de anderen, integendeel bestaat er een diepe kloof tussen haar en de christelijk-sociale partij (Copei). Waarom zou derhalve Larrazábal zich tegen de anti-democratische eisen van het leger en van sommige burgers hebben verzet alleen om de gunst te winnen van de kleinste partij?, is de konklusie. De eisen van Castro León en de zijnen zouden slechts naar het communisme verwijzen als dekmantel en om zich bij voorbaat de ruggesteun van bepaalde „bevoorordeelde sektoren" te verzekeren, doch in wezen zijn deze eisen anti-democratisch. Zij zijn gericht tegen alle partijen, omdat zij het democratische klimaat, noodzakelijk voor het bestaan van partijen, ongunstig beïnvloeden.

De „tweede eis" van Castro León en de zijnen — nl. het wederinvoeren van de censuur voor pers, radio en televisie — (de eerste eis betrof het buiten de wet stellen van de communistische partij), zou hiervan een duidelijke aanwijzing zijn.

„En als het leger, de instellingen en de politieke partijen vandaag samengaan met de Venezolaanse communistische partij in de verdediging van onze vrijheden, dan is dat niet daarom, omdat het land communistische is geworden, maar om het simpele feit, dat de HUIDIGE houding van deze partij, zoals eerder reeds gebeurd is, wordt ingegeven door het nationaal verlangen de terugkeer van de diktatoriale verwoestingen tegen te gaan." Dit is de opvatting van de schrijver.

Hoezeer men ook begrip kan hebben voor het oprechte verlangen, na negen jaar zwarte diktatuur, ieder „het volle pond" te geven, de communisten inclus, toch vinden wij dit standpunt van een verbijsterende naïeviteit. De schrijver moet wel oorkleppen aan hebben of op een andere planeet geleefd hebben om de na-oorlogse ervaringen met communistische partijen van „geringe strijdbaarheid" en „van geringe omvang" in talrijke landen niet te kennen. De eis, dat men omwille van de democratie een stelsel, dat per definitie beoogt de democratie teniet te doen, de volledige vrijheid van doen en laten zal geven, is de enige eis, die men de democratie logischer-, redelijkeren natuurlijkerwijs niet kán stellen.

In één ding kunnen wij meegaan met de schrijver. nl. waar hij erop wijst, dat het „de Verenigde Staten van McCarthy zijn geweest, die als beschermers van de diktatuur zijn opgetreden in

(Vervolg naar kolom 6)

Nieuw kampeercentrum voor Curacaose N.P.G.

Prachtig plekje op KNIP zal de meisjes veel nuttig plezier verschaffen

Willemstad. — Gistermiddag hield het gelukkig op tijd op met regenen want het was een belangrijke middag voor de leden van het Nederlands Padvindsters Gilde: haar eerste Kampeer-Centrum op Curacao zou met enige plechtigheid officieël door de heer Gezaghebber, M. Gorsira, geopend worden. En dit is inderdaad ruimschoots de moeite van het vermelden waard temeer omdat weer eens duidelijk gebleken is, dat er bij velen een grote en daadwerkelijke belangstelling bestaat voor het jeugdwerk in zijn verschillende vormen. En daaronder neemt het N.P.G. zeker een voorname plaats in.

Tegen drie uur verzamelde zich een aantal genodigden op het terrein van de plantage Knip, alwaar het nieuwe Kampeer-Centrum gelegen is. Door het ontwerpen van enkele (voor de buitenstaander) nogal ingewikkelde knopen, kregen de aanwezigen de kans door de Erepoort het terrein te betreden, waar ze al meteen konden kennis maken met de verschillende aktiviteiten, die een kampdag van een padvindster vullen. Na de vlaggeparade, waaraan van alle Curacaose groepen telkens twaalf meisjes deelnamen, was het woord aan de Commissaresse Mevr. Wijbrandus, die in welgekozen bewoordingen de betekenis van deze middag uiteenzette.

Ze vertelde hoe het steeds moeilijker wordt om op Curacao een geschikt kampeerterrein te vinden. De bruikbare hofjes worden steeds schaarser en de vraag naar kampeerterrein steeds groter. Daarom ontstond bij de leiding van het Curacaose N.P.G. de gedachte aan een eigen Kampeer-Centrum. In de herfstvakantie van 1957 begonnen de meisjes met een aktie „Een Heitje voor een Karweitje" die niet minder dan bijna Fl. 900 opbracht. Hierop hebben enkele mensen de handen ineengeslagen en geld ingezameld zodat men aan het Bestuur de schenking van een hald kampeerhuis kon overdragen. De namen blijven onbekend maar de schenking werd overgedragen door de heer J. H. Capriles. Nu werd er naarstig gezocht naar een geschikte plek. Dit is niet zo'n eenvoudige zaak: wie een goed plekje bezit, is nog maar niet zo een-twee-drie bereid er afstand van te doen. Gelukkig werd de heer Richard Muskus bereid gevonden, een van de mooiste plekjes, gelegen in de plantage Knip, aan het Gilde ten gebruike te geven.

De zaak hiervoor is niet onder woorden te brengen, aldus Mevr. Wijbrandus. Het deed haar daarom groot genoegen, thans te kunnen meedelen, dat het Hoofdbestuur in Nederland zijn erkentelijkheid voor de royale geste van de Heer Muskus heeft uitgedrukt, door aan hem het enige, dat aan niet leden van het Gilde kan worden uitgereikt, dan ook spontaan toe te kennen: het Vriendschapsteken.

Hierop overhandigde de heer Groeneveld, Direkteur van Pletterij Nederhorst, die geen dank voor al zijn bemoeienissen wenste maar van wie ons gezegd werd, dat zonder hem niets van dit centrum zou zijn terecht gekomen,aan mej. E. Jansen, bekleed met haar „ambtsketen" als sleutelbewaarster de sleutel van het Centrum als symbool van de werkelijke overdracht aan het Gilde. Mej. Jansen is kampeerleidster.

Mevr. Wijbrandus deelde nog mee, dat het Centrum nog wel niet helemaal is afbetaald. Het Gilde zal echter blijven trachten door allerlei echte padvindsters-aktiviteiten het benodigde geld bijeen te krijgen. En ook hier, aldus de spreekster, blijkt telkens weer het warme medeleven en de grote medewerking van vele mensen en instellingen op Curacao. „Heel veel dank aan de gemeenschap van Curacao!"

Hierbij aansuitend voerde nog het woord de Heer Gezaghebber. Hij zei ervan overtuigd te zijn, dat degenen die geholpen hadden het N.P.G. een kampeer-Centrum te verschaffen een zeer goed werk gedaan hadden. Toch wilde hij van de gelegenheid gebruik maken, enkele gedachten ter overweging mee te geven. Hij vermelde hoe tot voor enkele tientallen van jaren de latijnse sfeer bij de opvoeding van het meisje overheerste.

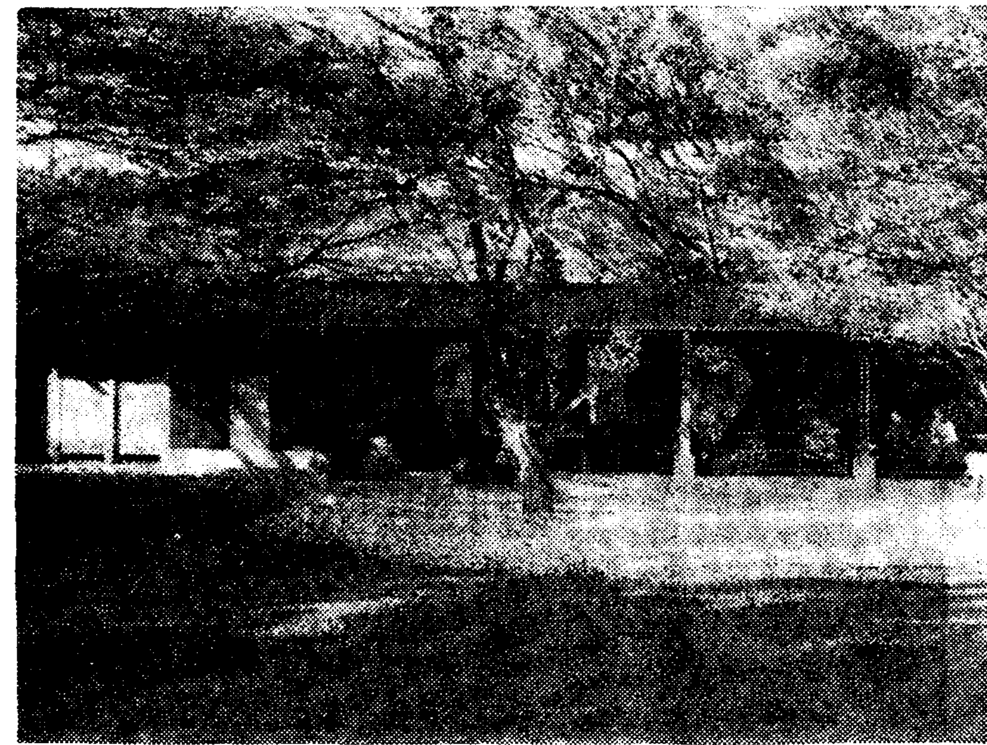
Op een gelukkige wijze is de West-europese sfeer dit komen aanvullen. En instellingen als het N.P.G. hebben daarin een groot aandeel. Hij hoopte echter dat men steeds de opvoeding tot de typisch vrouwelijke eigenschappen duidelijk zou blijven voorop plaatsen. Hij drong er daarom op aan dat de leiding steeds het volle accent zou laten vallen op de drie eigenschappen die hij zeer belangrijk achtte voor de vrouw ook in onze Curacaose gemeenschap: zachtheid, liefeliekheid en reinheid.

De emancipatie van de vrouw en een dienovereenkomstige opvoeding van het meisje hadden duidelijk de volle instemming van de heer Gorsira maar een al té „geemancipeerde" vrouw had — en terecht — voor hem klaarblijkelijk een nare bijklank!

Men bleef daarna nog een tijdlang gezellig bijeen.

Wij van onze kant kunnen niets anders doen dan het N.P.G. gelukwensen met dit werkelijk prachtig gelegen en goed geoutilleerde Kampeer-Centrum. En we spreken graag de hoop uit, dat het volledig aan zijn doel mag beantwoorden.

Het viel ons bij ons bezoek gistermiddag alweer eens op hoe Curacaose meisjes, die wanneer we ze op school of thuis ontmoeten, nog wel eens erg schuchter en teruggetrokken kunnen zijn, in deze omgeving ongedwongen een vrij zich uiten. Het was maar een voorbijgaande indruk, maar het heeft ons eens temeer overtuigd van de belangrijkheid van dit jeugdwerk voor zeer vele van onze meisjes.

Gisteren werd op Knip het nieuwe Kampeer-Centrum van het N.P.G. geopend. Op de foto: het vaste gebouwtje, waarin zijn ondergebracht (v.l.n.r.): 3 douches, een bergkamer en zieken-afdeling, een keuken en een overdekte zitruimte. Er is elektrisch licht aanwezig en naar men ons vertelde, zal men binnenkort ook over gas kunnen beschikken. De omgeving is nog ongerept en zeer schaduwrijk.

Nieuwe Vicaria van Zusters van Voorschoten

Willemstad. — Hier is bekend geworden, dat de Raadsvergadering van de Congregatie van de Zusters Dominikanessen van Voorschoten benoemd heeft als opvolgster van Zuster Francisco tot nieuwe Vicaria (Missie-overste de eerw. Zuster Jozefa (Teeuwen). Zr Jozefa was laatstelijk priorin van het convent op St Maarten en vertoeft op het ogenblikt in Nederland in verband met het kapittel van de Congregatie.

De heer en mevr. J. R. Hoffman, onder-direkteur van De Drukkerij De Cur. Courant N.V., vierden zaterdag hun koperen bruiloft. De heer Hoffman, die lange jaren ook voorzitter was en thans ere-voorzitter is van S.V. Willemstad, zal het bij de feestviering niet aan belangstelling ontbroken hebben. Ook de „Amigoe" wil met zijn gelukwensen niet achterblijven.

Verkeersafdeling had één druk weekend

Willemstad. — Zaterdagmiddag kwart over één vond er een aanrijding plaats op landweg 6 nabij Groot Sint Joris 56, tussen twee personenauto's.

De opgelopen materiele schade bedroeg fl. 2500.— terwijl beide bestuuders snijwonden aan het voorhoofd opliepen.

Willemstad. — Om 16.20 uur vond op de weg van Barber naar Sta. Cruz een aanrijding plaats tussen twee personenauto's, waarbij de wagens een schade opliepen van fl. 4000.— terwijl de bestuurders met ernstige verwondingen naar het Hispitaal zijn vervoerd.

Willemstad. — In de nacht van zaterdag op zondag omstreeks een uur vond er op de Gouverneur van Slobbeweg een zeer erstige aanrijding plaats, waarbij een der inzittenden, van de personenauto, die bij deze aanrijding was betrokken, 20 jarige J. A. Felipa, in de ochtenduren van zondag, aan de bekomen verwondingen overleed.

De wagen reed met grote snelheid op eerder genoemde weg in de richting van de stad, en vloog even voorbij Barge Bad uit de bocht en kwam tegen een muur terecht.

Zowel de wagen als de muur werden beide geheel vernield, terwijl de bestuurder van de wagen na het ongeluk de benen nam. Hij is later in zijn woning aangehouden.

De materiele schade aan de wagen wordt geschat op fl. 3000.—.

Willemstad. — Op de weg naar Westpunt ter hoogte van Grote Berg is een personenwagen over de kop geslagen. De bestuurder is met een verwonding aan de rechterarm naar het hospitaal gebracht. De schade bedraagt fl. 3000.—

Opvoering C.P.N.-toneelgroep ten bate van padvindsters

Willemstad. — Men schrijft ons: Voor de derde maal werd het typisch Nederlandse toneelstuk „De Nieuwe Veeaarts" door het groepje amateurs van de C.P.N.-toneelgroep opgevoerd en wederom was het een groot succes.

Helaas is het gelukt de 300 plaatsen die hiertoe waren gereed gezet, geheel te bezetten. In de vacantie kunnen de padvinders niet meehelpen, omdat er geen opkomsten zijn.

Dit belemmerde de kaartverkoop wel en ook was het niet mogelijk padvindsters duidelijke wegwijzers te laten maken, zodat enkele bezoekers verdwaalden. Hiervoor biedt het N.P.G. zijn verontschuldigingen aan.

De aanwezigen hebben volop genoten en leefden volkomen mee met het spel. Alle rollen waren prima bezet, hulde aan de regie! Geschaterd is er bij het impulsieve spel van Miep en van meester Mierema.

Aan het slot bood het N.P.G. de dames van de toneelgroep een zilveren lepeltje met padvindsters embleem aan en de heren een sleutelring met embleem.

Aan het bestuur van de sportvereniging C.P.N. werd een wandbord overhandigd (met het eiland Curaçao en de padvindsters-symbolen erop) uit dank voor het afstaan van het clubgebouw.

Het was een klein blijk van grote dank, die de padvindsters voelen voor dit bewijs van meel even met hun financieringsplan voor het kampeercentrum.

De heer Dieters, regisseur bood hierop aan een volgende keer weer een avond voor het N.P.G. te geven.

Heel, heel, veel dank!

West-End:
„The Bachelor Party" om 7 uur n.m. en „Adventures of Captain Afrika" om 9 uur n.m.
Cinelandia:
„Campeon Ciclista" om 7 en 9 uur n.m.
Roxy:
„Der Schrage Otto" om 7 en 9 uur
Basketball Nieuws.
Morgenavond om 20.00 uur in het J.P.F. sportpark C.L.D. - Huracan
Wit Gele Kruis:
Kantoor: tel: 23773
Zuster Caprino. tel: 23526.
Zuster Veeris

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN
C.P.I.M.
Telegram Afdeling:
kantoor open 07.00 — 23.30 tel. 2307. J. Kokshoorn 23.30 — 07.30 tel. 2470, b.g.g. tel. 2400.
Personeel Afdeling:
12.00 u. t/m 12.00 u. W. N. G. Broug tel. 3072, Vermeerstraat 5, Negropont. Bg.g. nadere inl. tel. 2400.
Materialen Dienst.
W. Batelaan tel. 4350.
C.S.M.
Rederij-Scheepsagentschappen.
N. Schermer tel. 3354.
16.30 — 1.00 tel. 2276/2098 van
Dok Afdeling:
1.00 — 07.30 H. v. Kooy tel. 3643.
Theater Asiento:
„Geen voorstelling".

De Bijdrage van Buitenlandse Beleggingen tot Economische Groei van de Verenigde Staten

door

Prof. Dr Wilson Schmidt

(SLOT)

Het Buitenlands Kapitaal en de REVOLUTIE in het Amerikaanse vervoer

Het buitenlands kapitaal speelde een vitale rol in de financiering van de 19de eeuwse revolutie in het Amerikaanse vervoer.

De betekenis van deze revolutie en dientengevolge van het buitenlands kapitaal, waardoor zij gefinancierd werd, werd door prof. George Taylor als volgt beschreven:

„Vanaf de zigzag lijn van de grens, die reeds tot diep in de vallei van de Ohio Rivier reikte, tot aan de buitenwijken van de zeesteden waren de Verenigde Staten in 1815 voornamelijk een landbouwland. De handel, voornamelijk overzee en rivier gevoerd, werd georganiseerd en geleid door de kooplui-kapitalisten die in enkele steden aan de Atlantische kust woonden. Deze Amerikaanse economie van het begin van de 19de eeuw kan het best worden aangeduid als van een extractief-commercieel karakter. Het is waar dat men reeds de aanvang van de industriele groei kon ontwaren. Maar in dit land van continentale uitgebreidheid konden alleen revolutionnaire ontwikkelingen in de techniek van het vervoer en de communicatie die bijna explosieve groei in industriele expansie mogelijk maken die typerend waren voor de latere decaden van de eeuw."

Een van de eerste verbindingen was het Erie-kanaal, gebouwd tussen 1817 x 1825.

Het grootste gedeelte van de kosten hiervan werd veschaft door Britse beleggers. Toen zij klaar was, gaf het Erie-kanaal dat door de staat New York maar heet Westen loopt en uitmondt in het Erie-meer een verbinding tussen de Atlantische zeekust en het binnenland van de Verenigde Staten.

De kolonisten van New York, Ohio en Indiana betaalden $ 100 en meer per „short ton" aan vracht om noodzakelijk artikelen te krijgen vanuit de Atlantische havens. Zulke hoge transportkosten beperkten noodzakelijkerwijs vervoer over land van omvangrijke produkten als graan en houdt. Met het ontworpen kanaal zouden die kosten met 90 procent verminderd worden. Zulk een resultaat zou een geweldige stoot hebben gegeven aan de verdere eenpansie van het Westen en zou de haven van New York groot voordeel hebben opgeleverd.

Maar de kosten waren overweldigend. Het feit dat dit de langste kanaal in de geschiedenis van het land was (570 kilometer lang) schiep grote financieringsproblemen. En aangezien kanalen grote kapitalen nodig hebben voor hun constructie ($ 20.000,— per „mile"-1,6 kilometer in het geval van het Erie-kanaal) — vergrootte dit het probleem hoe aan de benodigde fondsen te komen.

Het probleem werd opgelost door de staat New York, die meer dan $ 7 miljoen dollar aan obligaties uitgaf, welke „vrijwel onmiddellijk in Engelse handen overgingen." (Volgens Prof. Leland Jenks.) Het kanaal was onmiddellijk een financieel sukses, door de waarde van de diensten die het bewees, en de winsten van 10 jaar waren voldoende om alle verplichtingen af te lossen.

Het sukses van het kanaal bracht andere staten er toe in dezelfde richting te werken. In deze periode begonnen de diverse staten een uitgebreid program van binnenlandse ontwikkeling, die zware kapitaalsbeleggingen vergden. In 1820 waren de gezamenlijk schulden van de Staten nog geen 13 miljoen dollar; in 1830 was dit al verdubbeld, en in 1840 was de totale schuld 200 miljoen dollar.

Een deel van deze schuld was binnenlands, maar het grootste deel van het geld kwam uit het buitenland. Wegen, bruggen, kanalen en banken werden gesubsidieerd of op andere wijze geholpen door de regeringen der Staten en Engeland was gaarne bereid de obligaties waarmee ze gefinancierd werden te nemen.

Een aantal Amerikaanse steden gaven stukken uit die naar buitenlands bezit vloeiden en de stad Washington (D.C.) plaatste een in 1830 uitgifte in Amsterdam. Ofschoon alom dit lenen door gemeenten maar een klein deel van het totaal aan buitenlandse fondsen in de Verenigde Staten kwam men doorgaan, bleef tot in de 20ste eeuw.

Steden zoals Boston, (Massachusetts) en Prividence (Rhode Island) hebben hun straten, waterleiding, riolering en bestuurskantoren gebouwd met buitenlands kapitaal omstreeks 1870 en 1880; Vanaf 1907 tot aan de eerste Wereldoorlog heeft de stad New York practisch ieder jaar in het buitenland geleend.

Tegen het eind van de eerste helft van de 19de eeuw kwam deze snelle interne ontwikkeling tot een einde, door ernstige inzinking in de Amerikaanse economie.

Jammer genoeg bleven negen straten in 1841 en 1842 in gebreke de interest te betalen op hun schuld. Verschillende Staten hebben deze schuld gewoon verworpen. Als gevolg daarvan hadden Amerikaanse stukken, jaren lang voor buitenlandse geldschieters geen of weinig aantrekkingskracht en grote verbeteringen hadden in Amerika slechts zeer langzaam plaats. Zelfs de Federale Regering genoot weinig vertrouwen in het buitenland, omdat zij geweigerd had de door de Straten verworpen schulden op zich te nemen.

Toen, evenals thans is de geldschieter bezorgd voor de veiligheid van zijn belegging.

Doch daarna herstelde het vertrouwen van het buitenland zich en de kapitaalstroom begon weer te lopen. Een groot deel daarvan werd belegd in spoorwegstukken (gedurende de rest van de 19de eeuw.) In 1853 hadden buitenlandse beleggers een vierde van de nominale waarde van Amerikaanse spoorwegstukken in handen en tegen 1890 misschien een derde.

Meer danwat dan ook, zijn het de spoorwegen geweest, die de Verenigde Staten staatkundig één en economisch sterk gemaakt hebben. De verre afstanden, moeilijke bergketens en maagdelijke wouden vroegen een goedkope en snelle methode van landvervoer en de spoorwegen zorgden hiervoor.

De eerste belangrijke spoorlijn, de „Baltimore and Ohio" werd omstreeks 1830 gebouwd met grote buitenlandse deelname. Het Erie-kanaal had Baltimore's positie voor handel met het westen in gevaar gebracht en daarom gaf de regering van Maryland op aandrang van plaatselijke handelsbelangen staatsobligaties aan de maatschappij, die opgericht werd om de spoorlijn te bouwen. De maatschappij kreeg leningen van Engelse financiers, met de staatspapieren als zekerheid, of zij liet ze door deze financiers in het buitenland verkopen.

De werkelijk dramatische spoorlijnen waren die de Atlantische en de Pacifische kust verbonden na de burgeroorlog. In 1848 moest de post van de Atlantische kust bestemd voor Californië, over zee vervoerd worden naar Panamá, door de landengte van Panamá weer naar de kust worden en vandaar naar het noorden verscheept. Dit nam 30 dagen in beslag en kostte 80 dollarcent per „ounce". Toen kwam de diligence: 22 dagen en voor de weinige passagiers, die het avontuur wilden riskeren, $ 200,—, plunderende Indianen, enonverteerbaa r voedsel. Wagens reden 24 kilometer per dag, doorkruisten het westen met ossen als trekkracht in scherpe tegenstelling tot de pony-express, die in de duizelingwekkende vaart de mail vervoerde met om de 120 km. verse koetsiers en paarden, maar tegen de prijs van $ 2,— tot $ 10,— per „ounce".

De Amerikaanse natie begon voor het eerst aan een transcontinentale spoorweg te denken in 1845 en een algemene eenstemmigheid over de noodzaak daarvan werd ongeveer tien jaar later bereikt.

Maar als gevolg van sectionalisme en bittere twisten over de weg, die de lijn zou moeten volgen, kwam er vertraging. De opstand in het zuiden bracht de oplossing en het door het noorden beheerste Congres werd het eens over de loop.

De „Union Pacific", die vanuit het Midden Westen en de „Central Pacific", die vanaf de Stille Oceaan zouden beginnen te bouwen, kregen staatsleningen. Toen deze leningen aanvaard werden als verplichtingen van de maatschappijen en de regering verdere bijstand verschafte, vloeiden particuliere gelden binnen, zowel uit binnen- als uit buitenland. De beide lijnen voerden onder moeilijke constructie-omstandigheden naar Promontory Point in de staat Utah; met een gouden spijker werd het laatste stukje rails op zijn plaats gebracht. In 1860 waren de kusten verbonden door een dubbele spoorlijn. Minder dan 15 jaar later doorkruisten drie andere spoorwegen het westen. Alle kregen ruime deelname van buitenlandse fondsen.

De buitenlandse bijdragen in de financiering der Amerikaanse spoorwegen bleef vanzelfsprekend niet beperkt tot deze lijnen. Jaar na jaar kochten de Engelsen, die de voornaamste markt waren voor Amerikaanse spoorwegstukken gedurende de driekwart eeuw, nieuwe uitgiften voor lijnen in het noorden, zuiden, oosten en westen. In sommige maatschappijen waren de buitenlandse beleggingen van zulk een omvang, dat buitenlanders vertegenwoordigd waren in de direktie. Sommige stukken werden uitgegeven in de Verenigde Staten en daar opgekocht door buitenlanders; andere werden rechtstreeks in het buitenland geplaatst.

In een van de meest opzienbarend verkoopcampagne ging de Amerikaanse financier Jay Cooke letterlijk van huis tot huis in Europa leuren om kapitaal bij elkaar te krijgen voor de „Northern Pacific". Een opmerkelijke trek in de financiering van de Amerikaanse spoorlijnen is de rol, die door gemeente provinciale staat en federale overheden werd gespeeld bij het aanmoedigen van de ontwikkeling, in de vorm van belangrijke bijdragen aan particuliere spoorlijnen.

De federale regering bijvoorbeeld bijvoorbeeld gaf uitgebreide stukken grond aan een aantal maatschappijen. En indien buitenlandse beleggers wellicht geen vertrouwen hadden in de spoorlijn zelf, vormde het land een aantrekkelijke zekerheid.

In sommige gevallen konden de obligatiehouders hun stukken vrijelijk inruilen voor land, en in andere gevallen kon de overdracht slechts plaats hebben bij in gebreke blijven van de maatschappij. Op beide wijzen kwam er grond in buitenlandse handen. Deze „land grants" waren ontegenzeggelijk beslissend bij het aantrekken van buitenlandse fondsen, die anders niet beschikbaar zouden zijn geweest; bijvoorbeeld in het geval van de Illinois Central en van de Northern Pacific.

In het algemeen hebben de Amerikaanse overheden veel gedaan om buitenlandse beleggingen te stimuleden en weinig om ze tegen te gaan. In sommige gevallen werden wetten aangenomen, geïnspireerd door plaatselijke speciale belangen, die buitenlandse eigendom van land, handelsschepen en banken aan beperkingen onderwierpen.

In het geval van de banken was de invloed op buitenlandse beleggingen slechts accidenteel, want de wetgeving was gericht tegen eigendom door personen, die buiten de desbetreffende staat naar de wet gold, gevestigd waren. Maar de economie in haar geheel stond open voor onbeperkte beleggingen uit het buitenland en in moeilijke gebieden nam de regering speciale maatregelen om zowel buiten- als binnenlandse particuliere beleggingen te moedigen.

Na meer dan een eeuw economische groei, vond het einde van de Eerste Wereldoorlog Amerika in een crediteurenpositie, toen Europa zijn vorderingen en bezittingen likwideerde om de oorlog te financieren. De rollen werden omgekeerd en de Verenigde Staten begonnen voor anderen te doen, wat dezen voor hen gedaan hadden.

Tot voor kort vloeiden de particuliere Amerikaanse buitenlandse beleggingen ten bedrage van vier miljard dollar per jaar het land uit. Particuliere beleggers van de Verenigde Staten hebben thans ongeveer $ 35 miljard dollar aan beleggingen in het buitenland.

—:—

Amman. — De regering van Jordanie heeft bekendgemaakt, dat benzine, petroleum en dieselolie gerantsoeneerd worden.

In verband met het 800-jarig bestaan van de stad München werd er een kunsttentoonstelling georganiseerd, waar de schilder, die op bovenstaande foto staat afgebeeld, werd geweigerd. Deze schilder hing toen enkele van zijn doeken om zijn nek en tracht ze thans op straat voor het tentoonstellingsgebouw aan de man te brengen.

Ter herdenking van de 100e geboortedag van wijlen Koningin Emma, werd in de Nieuwe Kerk te Delft op initiatief van enige particulieren een krans gelegd bij de graftombe van de Oranjes. Rechts burgemeester D. de Loor, die bij de plechtigheid als sleutelbewaarder van de Koninklijke grafkelder aanwezig was.

ERIC DE NOORMAN — DE GROTE BESLISSING

43-40 Voorzichtig sluipt het drietal, overal dekking zoekend, voorwaarts. Het dikke sneeuwpak is hun redding. Als de mannen van Ondur hun op enige meters afstand voorbij rennen, duiken zij, dicht opeen, in de witte vacht, roerloos, tot het gevaar geweken is. Zachtjes beraadslagen zij. Nu de kans om Erwin en Axe te redden, voorlopig verkeken is, moeten ze allereerst terug naar hun eigen groep in het bos. Na een eindeloos lijkende sluiptocht, waarbij ze nog enige keren bijna Ondur en zijn mannen tegen het lijf lopen, gelukt het hun, bij het troepje in het bos te komen. Aranrod, die uiteraard de omgeving op haar duimpje kent, heeft voorgesteld, voorlopige veiligheid en beschutting te zoeken in een spelonk, die zij ergens in het ravijn weet.

Dat Ondur het zoeken nog niet opgegeven zal hebben, ligt voor de hand, maar van twee kwaden moeten ze het beste kiezen. Hoewel Eric er een hard hoofd in heeft, besluit hij, dat ze moeten trachten, de spelonk te bereiken.

Belangrijke publikatie in de Literaire Raat-serie

Bundels van Remco Campert en F. Portegies Zwart

In de derde Literaire Raat-serie van de Bezige Bij te Amsterdam zijn twee nieuwe bundels verschenen waarin twee jonge Nederlandse dichters heel hun literair talent aanspreken om althans enig licht te doen schijnen door de werkelijkheid waarin ze leven. Dit streven alleen reeds is zo diepmenselijk, zo waarlijk cultureel, dat beide boekjes als een belangrijke publikatie moeten worden aangemerkt. Remco Campert is voor de dag gekomen met een verhalenbundel: De jongen met het mes. F. Portegies Zwart is het Nederlandse publiek tegemoet getreden met een nogal lijvige verzameling verzen: Oogopslag en eindsekonde. Van beide auteurs is Portegies Zwart zich de zin van zijn schrijven het felst bewust. Hij weet wat hij wil: de grenzen verkennen van het menselijk bestaan In die zin dient men ook de naam van het tweede deel van zijn bundel te verstaan: Ruimtevaart.

REMCO CAMPERT

Hij wil het wezenlijke achterhalen van heel ons menselijk pogen tussen geboorte en dood, tussen de eerste oogopslag en de laatste sekonde. En in dit pogen wil hij ernstig genomen worden. Dat blijkt al uit de mededelingen die hij over zich zelf liet afdrukken op de achter-binnenkant van het kaftje. Daar lees ik dat Portegies Zwart, in 1933 te Amsterdam geboren, nog maar weinig kans kreeg om te publiceren. Hij schijnt zich tot nog toe met tijdschriftpublicaties te hebben moeten behelpen. Maar al jaren vóór hij zo actief was, had hij een belangrijk oeuvre opgebouwd. Behalve over een goed versneden pen beschikt Portegies Zwart — welk een zeldzaam en kostbaar bezit — over een onbarmhartige zelfkritiek die hem ertoe heeft gebracht dat vroege, belangrijke oeuvre weer te vernietigen. Verder heeft de dichter een geheel eigen geluid en het vaste voornemen een nieuwe bundel — die voorlopig Voorheen heet, te voltooien, met een roman die hij met iemand anders aan het schrijven is.

Grappige achterflap

Remco Campert is voldoende arrivé om zich op de achterflap een grapje, beter, om zich een grappige achterflap te veroorloven: hij liep met goed gevolg kleuter- en lagere school af, haalde vervolgens een zwemdiploma, leerde toen hij in Epe woonde gras maaien, op klompen lopen, bomen hakken en Gelders praten. Thans is hij lid van de Openbare Leeszaal te Laren (N.H.) Na vijf bundels poëzie is De Jongen met het mes de derde verhalenbundel. Drie literatuurprijzen werden hem toegekend en de auteur heeft nauwelijks een mening over zijn eigen geschriften. Schrijven doet hij van alles, en graag. Met dat schrijfplezier wordt zijn verhalenschrijverij verklaard. Campert kan het niet laten. Meer dan voldoende reden, zou ik zo zeggen, om net te doen.

Of Campert nu ook plezierige verhalen schrijft, is een geheel andere zaak. De inhoud van zijn verhalen is nergens opwekkend. Er straalt geèn geluk door zijn verbeeldingswereld die, let wel, voor het overgrote deel is opgebouwd uit herinneringen aan de kinderjaren. Die herinneringen vinden we ook wel terug in Camperts poëzie, ik denk b.v aan zijn vers When we were very young:

„verkoolde en verroeste brokken
van neergeschoten bommenwerpers
zijn de onheilstekens
waaronder ik jong nog speelde"

In zijn prozabundel lees ik nu: „Ze speelden vliegtuigje in de avond met noodlandingen in vijandig gebied en beschoten worden en op één motor verder vliegen. Als je boven op de trap zat, was je piloot, een paar treetjes eronder zat de boordschutter......"

Campert liep de kleuter- en de lagere school af...... Uit een van zijn verhalen blijkt dat zulks best een prestatie kan zijn. In de school „rook het alsof honderden jongens in hun broek hadden geplast. Ieder kind had zijn eigen genummerde kapstok en wie zijn jas op een verkeerd nummertje hing, kreeg strafregels. Mijn kapstuknummer is 43. Honderd keer."

In de kinderwereld van Campert komen ouders voor die niet zo dol zijn op kinderen. In hun slaapkamer waar het kind wel eens snuffelt, slingeren dingen die nu juist niet voor kinderen zijn. In andere verhalen zijn ouders gescheiden Soms komt zo 'n ex-vader op bezoek en dan mag het zoontje van de ind tijd voor de rechtbank sterkste pr mee in de sjieke auto voor een zieligst tochtje Natuurlijk is de kinder tijd ook de tijd dat de opa's nog leven en de heel oude mannen. Het kind ziet ze...... doodgaan.

Zonder centen en talenten

In enkele verhalen maakt de kinder wereld plaats voor die van de bijna volwassen jeugd: een vierentwintigjarige dichter zonder talenten en zonder centen. Een zeventien-, achttienjarige Marleen die met een fotograaf het buitenland in trekt, met als eindresultaat geen liefde, geen kunst, wel de tegendelen. Zo ze al vol dromen thuis vertrok, wat bleef ervan over? Ze voldoet niet eens als fotomodel. Slechts één keer krijgt ze haar benen in een fototijdschrift. Een moderne Beatrijs in Parijs, in een zich sneller afwikkelend drama. Lang voor de zeven jaar om zijn, is de fotograaf verdwenen, blijft Marleen achter, zónder kinderen natuurlijk en zonder klooster in het verschiet. Carrière, noemt Camper zo een verhaal Wat laat hij verder zo al gebeuren? Een oude man sterft, een jonge verliest zijn meisje, een moeder schreit in de keuken, als haar man van wie ze gescheiden is elders is overleden.

In een dood-nuchter, eenvoudig, gaaf en herhaaldelijk toch nog beeldend proza vertelt Campert. Men volgt hem zin voor zin bewogen, geamuseerd en tenslotte bewogen. Veel diengang zit er in de meeste verhalen niet. In de beste ontkomt men niet aan een zekere symboolkracht Staat het boekje, uit, op zijn voorlopige plaats in de kast, dan weet de lezer dat hij een ras-schrijver heeft ontdekt. In meer dan één opzicht doet hij er goed aan het niet aan Jan en Alleman uit te lenen.

Na lezing van Camperts proza valt de poëzie van Portegies Zwart tegen. De eerste indruk die ik van zijn verzen gekregen heb, is niet deze: dat hij geschreven heeft omdat hij het niet laten kon. Wel die: dat hij geschreven heeft waar hij nog lang niet aan schrijven toe was. Zijn verzen staan niet gespannen van onbegrepen schoonheid, ze staan vol onbegrijpelijke gedachtengangen. Geen regel bijna of men voelt: DIT IS BELANGRIJK. Maar ook geen regel of men weet: hij krijgt het niet gezegd, zijn woorden weigeren zinnen te worden, de zinnen weigeren de spanning voelbaar te maken van de man die over de Melkweg gaat.

Kunstmaan

Daarbij ontbreekt verder ieder ritmisch elan. De verzen vormen een poésie parlante zonder poëzie. Bij grote dichters die hun belangrijk oeuvre niet verbrand hebben, heeft het wel eens zin de kernwoorden na te gaan. Ik denk bv. aan een A. Roland Holst. Portegies Zwart maakt het de onderzoeker gemakkelijk. Hij strôóit met sleutelwoorden als: bloedklop, initiaal, bloedkoraal, grens, grensverval, ster, oogopslag, eindsekonde. Een eigen geluid? Hij staat zwaar in het krijt bij de Experimentelen. De afdeling Ruimtevaart wordt op de flap door B.S. (Bert Schierbeek aan wie een der verzen is opgedragen?) gekenmerkt als een serie verzen waarin de auteur „tot de hoogste en eenzaamste toppen reikt". Ik zou de heer B.S. dit willen vragen: is Portegies Zwart zelf niet mans genoeg? Kan hij zichzelf niet naar die eenzame toppen schrijven? Ik heb in ieder geval sterk de indruk gekregen dat men Portegies Zwart poogt te lanceren. Een ster van de eerste grootte hoeft men dat niet. Een kunstmaan wel.

Seminarie - opleiding moet zich aanpassen

Londen — In een artikel, dat verscheen in de „Ushaw Magazine", het tijdschrift van het seminarie voor Noord-Engeland, het St Cuthbert College, heeft bij gelegenheid van het 150-jarig bestaan de aartsbisschop van Liverpool, Mgr John C. Heenan, gezegd, dat de priester-opleiding op de seminaries zich moet aanpassen aan de moderne tijd. „Men behoeft geen profeet te zijn om te kunnen voorspellen, dat binnen afzienbare tijd een zeer groot deel van onze parochianen tot de goed ontwikkelden zullen behoren."

Deels door de betere gelegenheid voor goed voortgezet onderwijs en deels door middel van de radio wordt aan steeds meer mensen wat hij bij gebrek aan een beter woord maar „cultuur" noemt, bijgebracht. Tenzij de priester ook aan deze culturele vorming heeft deelgenomen, zal hij een vreemdeling blijven voor velen van zijn intellectuele parochianen.

In het verleden wisten de priesters dikwijls minder van de exakte vakken af dan een schooljongen. De volgende generatie, aldus de prelaat, zal er niets om geven, dat een geestelijke Grieks kan lezen en vertalen. Maar bijna iedereen zal het jargon van de exakte wetenschappen kennen. En de priester zal naar moderne maatstaven gemeten „achter" schijnen, indien hij niet op de hoogte is van de beginselen van die wetenschappen.

Wat het preken aangaat, zeide de bisschop, dat aangezien radio-programma's scherp aan tijd gebonden zijn, uitgezonden toespraken zelden meer dan 10 minuten mogen duren. „De geest van de toehoorders is thans ingesteld op korte toespraken. De priester, die een half uur op de preekstoel staat, zal zijn kudde vervelen en misschien nijdig maken."

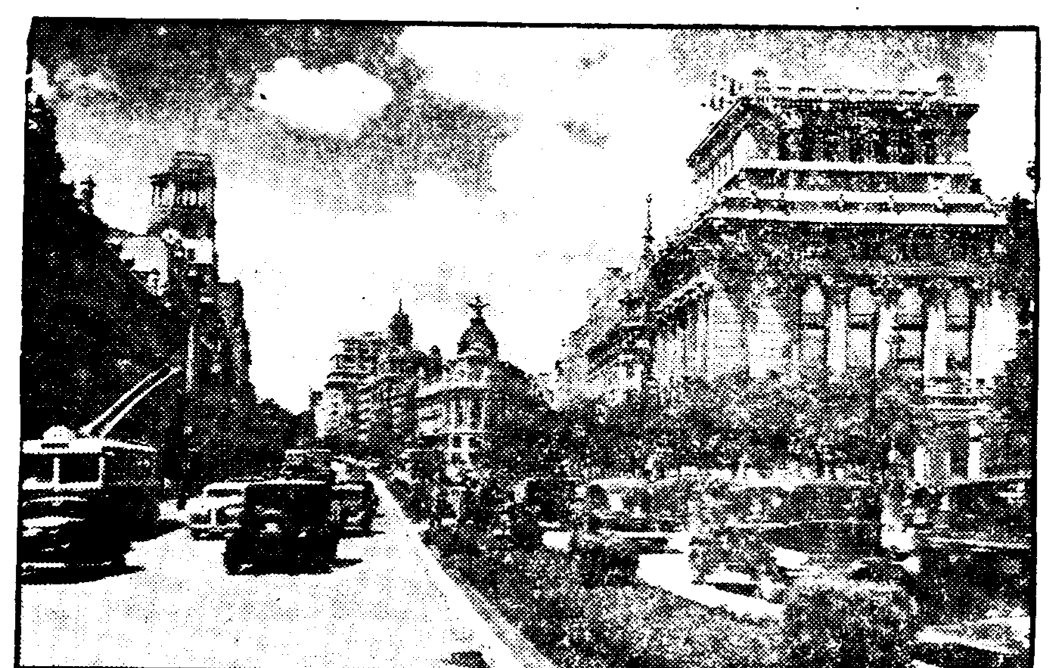
„Het is waarschijnlijk, dat de grootste verdienste van de seminarie-opleiding in de toekomst zal zijn het opleiden van mannen — nu nog beschouwd als geniale uitzonderingen — die in staat zijn een eerste klas preek in vijf minuten te brengen" (N.C.)

Mr. VAN BALEN lid van „Accademia del Mediterraneo"

Den Haag. — De Nederlandse Zuid-Amerika-kenner mr. J. W. van Balen te 's-Gravenhage is benoemd tot lid van „Accademia del Mediterraneo" te Rome, een internationaal lichaam ter bestudering van de invloed, in verleden, heden en toekomst, van de landen rondom de Middellandse Zee op de overige wereld.

Spanje, bijzonder charmant maar onmogelijk land

De toerist merkt weinig van de schrille armoede van de bevolking

Hoewel in Spanje de invoer van auto's verboden is en een wagen op de zwarte markt er het tienvoudige kost van wat men er in Nederland voor zou betalen, ziet men toch steeds meer grote Amerikaanse wagens en exquise Europese modellen op de wegen verschijnen. In een stad als Barcelona heeft men op elke 240 inwoners één taxi en in de Spaanse hoofdstad rijden er ook heel wat rond, zoals de foto laat zien.

(Van een correspondent in Spanje)

De Spanjaarden zijn een bijzonder charmant, maar tevens onmogelijk volk. Maandenlang hoort de geduldige luisteraar elke bewoner van het Iberisch schiereiland die hij terloops ontmoet, vurig schelden op de regering van generaal Franco, die maar niets doet om de krankzinnige stijging van de prijzen van de eerste levensbehoeften een halt toe te roepen. Het is een schandaal. Dagelijks wordt de peseta minder waard; dagelijks durven de schurken van winkeliers meer voor hun waren te vragen; dagelijks komt er minder eten op tafel en dagelijks neemt het aantal prijsopdrijvende schelmen toe. En de luisteraar knikt instemmend. De Spanjaarden hebben gelijk, het leven is in hun vaderland een moeilijke en kostbare aangelegenheid en de huisvrouwen staan voor de schier hopeloze taak de magen van hun gezinsleden te vullen.

Maar dan slentert die geduldige toehoorder over de markt van Barcelona en ziet hoe honderden vrouwen geduldig in de rij staan om een kilo aardappelen te bemachtigen. Elders zijn ook vele tientallen te hoop gelopen, maar zij gedragen zich bepaald minder geduldig. Op vele meters afstand hoort men ze razen en tieren. En waarom? Omdat op last van de civiele gouverneur van de stad een fruithandelaar zijn stalletje had moeten sluiten daar hij zich aan schandelijke prijsopdrijving had schuldig gemaakt. En inplaats dat de huisvrouwen luidruchtig hun instemming met deze maatregel betuigden, dreigden zij de guardia civil aan te vallen en namen zij de arme winkelier in bescherming tegen de boze inmenging van de staat in 's mans eerlijke pogingen om een paar centen te verdienen.

Barcelona heeft één taxi op elke 240 inwoners

Zo zijn de Spanjaarden; enerzijds eisen zij van de staat een vaderlijke bescherming, maar anderzijds menen zij dat elke maatregel van de staat regelrecht tégen hen gericht is. Het is een onmogelijke situatie, die de bestuurders van dit land voor een bijna hopeloze taak stelt.

Overigens zal de toerist die op dit moment Spanje bezoekt nauwelijks iets merken van de schrille armoede van de bevolking. Want nog nooit waren de etalages van de winkels zo goed voorzien als thans. Nog nooit reden zoveel Spanjaarden in zoveel nieuwe en grote auto's. Dit laatste wekt wel zeer sterke bevreemding. Invoer van automobielen is niet toegestaan. Zelfs de vreemdeling die zich in Spanje vestigt kan zijn auto niet invoeren al wil hij nog zoveel invoerrechten betalen. Toch ziet men dagelijks meer grote Amerikaanse wagens van het allerlaatste type verschijnen, de een nog pompeuzer dan de andere.

Men ziet de duurste sportwagens en de meest exquise Europese modellen, alsof er helemaal geen invoerbeperking bestond. Wanneer men bovendien weet dat een nieuwe auto, die in Nederland 10.000 gulden op zou brengen, op de zwarte markt in Spanje minstens het tienvoudige en meer kost, begrijpt men er helemaal niets meer van.

Daarnaast wemelt het van de scooters en van de bromfietsen. Alle eigendom van eenvoudige kantoorklerken en arbeiders die het zwaarst getroffen heten te zijn door de algemene malaise. Bovendien telt Barcelona 5000 taxi's op 1.200.000 inwoners, dat is één huurauto voor elke 240 inwoners. En al die taxi's zijn constant bezet. Het is soms urenlang onmogelijk er een te krijgen. Zelfs de chauffeurs zijn verbaasd over deze ontwikkeling. Op een regenachtige dag ontwikkelde zich het volgende gesprek tussen een scherpzinnige chauffeur en uw correspondent, terwijl hun geelgeschilderde voertuig zich met een idiote snelheid door het meest verwarde verkeer ter aarde spoedde.

Wij maakten de welgemeende opmerking dat het weer slecht was voor alle mensen, behalve voor taxichauffeurs. De bestuurder ontkende dit met klem. Nee zei hij, dit weer is goed voor alle mensen behalve voor de chauffeurs. Waarom vroegen wij. Omdat mijn auto vuil wordt en ik bij beter weer toch genoeg te doen heb, want ons land wordt tegenwoordig alleen nog maar door idioten bevolkt. De Spaanse bevolking bestaat alleen nog maar uit armoedzaaiers, slechte vrouwen en schurken en daar gaat dit fantastische land aan stuk. De twee laatste categorieën hebben hun eigen auto, die ze dank zij zwendel hebben verkregen en de andere helft rijdt in taxi's, ook al hebben ze werkelijk geen droog stuk brood op tafel. Tientallen arbeiders, die nog geen tweeduizend peseta's per maand verdienen, moet ik dagelijks naar hun werk rijden. Ze zijn lui en ze zijn gek. Vervolgens begon de man alle schurken op te noemen die hij zelf kende. Het waren er veel. Toen wij op de plaats van bestemming waren, moesten wij de tegenwaarde van vijf en zeventig cent betalen. Wij waren bijna de ganse stad doorgereden. Een onmogelijk lage prijs in een land waar de auto's een veelvoud kosten van overal elders.

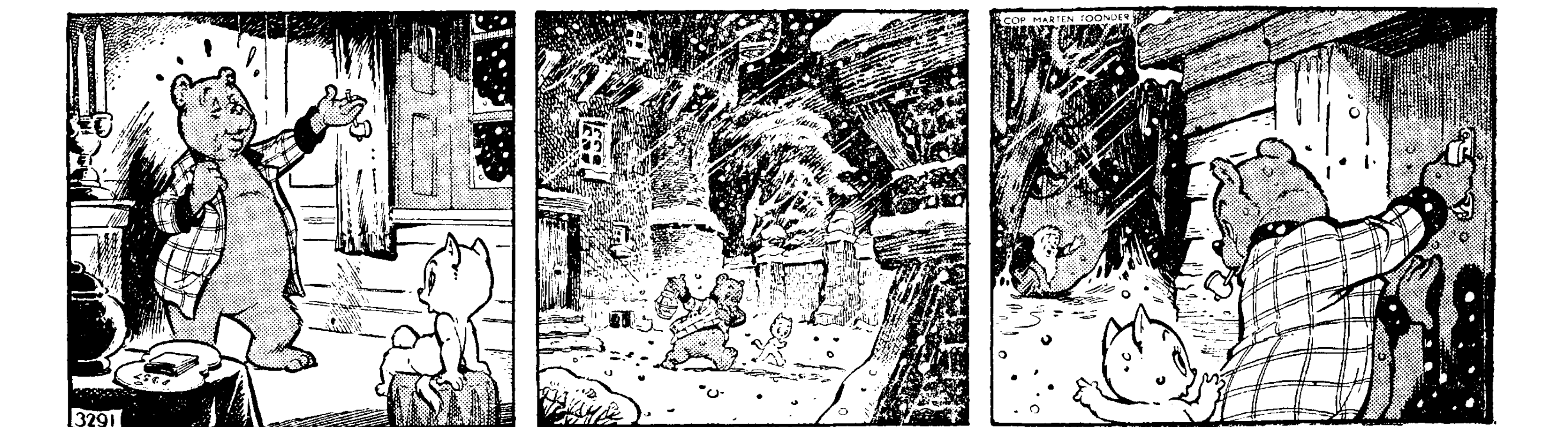
De minister van handel, senor Ullastres heeft geprobeerd op een persconferentie uit te leggen waarom er in Spanje een zo groot tekort aan eerste levensbehoeften bestaat en waarom die goederen in korte tijd zo duur geworden zijn. Hij meende de oorzaak daarvoor te moeten zoeken in het feit dat het levensniveau van de Spanjaarden danig is verhoogd. Een vreemde opmerking, voor wie de onbegrijpelijk lage salarissen met de hoge prijzen vergelijkt. Toch is het een feit dat de Spanjaarden zich beter zijn gaan voeden. Zij nemen geen genoegen meer met brood en olijfolie en wijn alleen, ook al vormen deze spijzen en dranken voor de meesten het dagelijks menu. Maar wanneer er een beetje geld binnen komt, dan moeten dure en voorheen overbodig geachte zaken gekocht worden.

Dit is een ontwikkeling die niet kon uitblijven. Spanje is immers niet meer geïsoleerd van de rest van Europa. Het steeds toenemende toerisme brengt de Spanjaarden in contact met andere volkeren en zo leren zij de levensgewoonten van deze volkeren kennen. En omdat de toerist zich graag laat bedotten en met een glimlach hoge prijzen betaalt, leren de winkeliers wat prijsopdrijving is.

De enige mogelijkheid om hier een halt aan toe te roepen is volgens de minister van handel dumping van de eigen markt van regeringswege door grote hoeveelheden buitenlandse levensmiddelen tegen lage prijzen op de markt te brengen. Maar daarvoor zijn deviezen nodig en die ontbreken Spanje te enen male. Het is een vicieuze cirkel, die als een duig rond een vat vol moeilijkheden en explosieven sluit.

In dit beeld past de vreemde uitlating van generaal Franco, die onlangs tegen beter weten in heeft verklaard dat Spanje op weg is de hoogste graad van economische welvaart te bereiken, dank zij de grote opofferingen die het Spaanse volk onder aanvoering van de huidige regering heeft gebracht. Volgens de generaal zou thans het moment zijn aangebroken, waarop deze opofferingen hun vruchten zouden gaan afwerpen. Inderdaad, Spanje is een bijzonder charmant, maar tevens onmogelijk land.

Heer Bommel gaat het overdoen

3291 Heer Bommel herstelde zich, bette zijn oog, trok een andere jas aan en toen Joost verse koffie gebracht had, was hij weer de oude.

„Ik had wijzer moeten wezen", sprak hij. „Als heer zijnde moet men geen kwaad met kwaad vergelden. Dat geeft een dubbele kwade herinnering. En eigenlijk is die hele Super me te min, als je begrijpt wat ik bedoelde".

„Ik ben blij, dat u ermee ophoudt", zei Tom Poes. „Geeft u nu die kalender terug?"

„Hoe kom je daarbij?" vroeg heer Ollie verbaasd. „Natuurlijk niet! Ik ga het alleen maar anders aanleggen. Ik ga trachten om een fout ongedaan te maken. Een fout, die me al lang dwars gezeten heeft; je weet wel, die aanrijding bij de Dalverse Bocht. Wanneer was dat ook weer?"

„Ik weet het niet meer", zei Tom Poes. „En het zou beter voor u zijn als u het ook niet wist."

„Het heeft in de krant gestaan", hernam Heer Bommel peinzend. „En de oude kranten liggen in de schuur. Volg me, jonge vriend, we gaan de juiste datum zoeken".

Tom Poes volgde met tegenzin naar de achterdeur en liep de tuin in. De wind blies hem guur in het gezicht en de sneeuw dwarrelde in de lichtvlek van de lamp. Doch heer Ollie liet zich niet afschrikken. Hij opende de deur van het gebouwtje, dat hij als garage en opslagplaats gebruikte en wilde binnentreden. Doch nu kwam er plotseling een gedaante van achter een boom te voorschijn, die met een ijle stem in de stroom riep:

„Wee! Wie een jaar dubbel doet, moet de dubbele last dragen! Geef het jaar terug! Geef het terug!"

„Onzin", zei heer Bommel koel. Wat men ongedaan maakt is weg. Hoe kan het dan dubbel zijn?"

Apostolaat begint met Liturgie

Rome. — „Ieder apostolaat begint met de liturgie omdat deze het contactpunt is met Christus", aldus Kardinaal Marcello Mimmi tijdens een conventie van de vrouwenafdeling van de Katholieke Aktie. Als onderwerp van zijn voordracht nemend „De Liturgie en het Apostolaat", zeide kardinaal Mimmi dat de liturgie het ontmoetingspunt is tussen Jezus en de mens,. Daaruit volgt dat het eerste apostolaat dat van de liturgie is.

„In ieder apostolaat is het beginpunt Christus die Zichzelf op het altaar opoffert. In de liturgie van de Mis wordt het vurig gebed van de apostel gedragen die de wereld wenst te veroveren voor Christus".

Kardinaal Giacomo Lercaro van Bologna verklaarde tijdens dezelfde conventie dat de liturgie sociaal vormende kracht heeft. De Kardinaal zeide: „De liturgie is sociaal. De structuur van de liturgische daad zelf, alsook de ceremonies, de gezangen, teksten en ook de eenvormige deelneming van de gelovigen wijzen dit uit. De noodzaak om boven ons eigen individualisme uit op te gaan in het huisgezin Gods is de vormende en bindende consequentie van de liturgische daad." (N.C.)

—:—

Johannesburg. — De Zuid-Afrikaanse minister van buitenlandse zaken heeft in de volksraad medegedeeld, dat een wetsontwerp tot verlaging van de kiesgerechtigde leeftijd voor blanken van 21 jaar tot 18 jaar, zal worden ingediend.

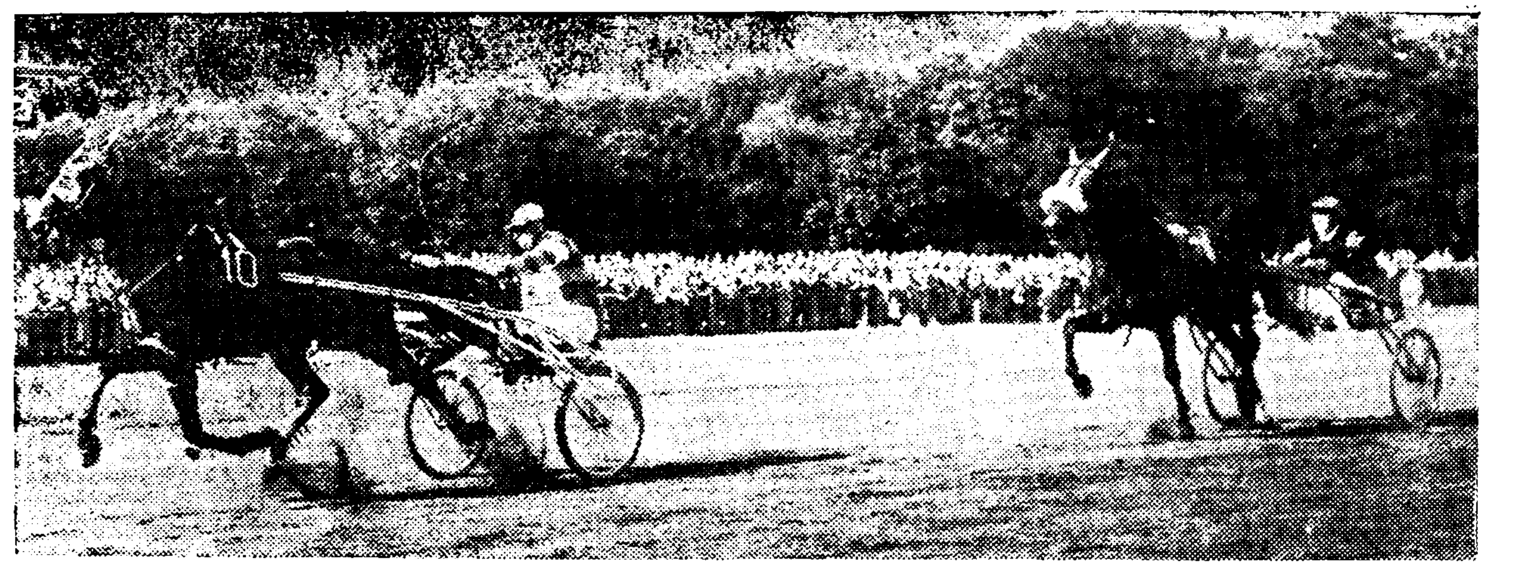

Te Den Bosch werd de wielerronde achter Derny-motoren verreden. Foto: rechts Peter Post, links Gerrit Schulte.

Zuil van MARCUS AURELIUS in reparatie

Rome. — De zuil van Marcus Aurelius op de Piazza Colonna ondergaat momenteel de eerste grote beurt sinds de restauratie onder Paus Sixtus V in 1589. De indrukwekkende zuil verkeert in gevaar. Het marmer aan de buitenkant is begonnen te brokkelen en sommige van de grote blokken, waaruit het bestaat, zijn uit hun voegen geraakt. Volgens archaeologen begon men aan het monument te bouwen in het jaar 176 en was het klaar in het jaar 193.

De zuil werd opgericht ter herdenking van de overwinning van Marcus Aurelius op de Quadi (Hongaren) en de Marcamoni (Bohemiërs). Vroeger stond er een standbeeld van de keizer op. De totale hoogte, met inbegrip van voetstuk en standbeeld, is 45 meter. De zuil zelf bestaat uit 28 cylindervormige blokken in basrelief gebeeldhouwd (N.C.).

De Derby '58 op Duindigt. Na de gehele race met ruime voorsprong aan de kop te hebben gelegen, werd Wiebeline Wip (Oosting) tenslotte met flink verschil door Walter Hollandia (Geersen) verslagen. Bovenstaande foto werd enkele meters vóór de finish genomen.

De rechter en zijn beul

door FRIEDR. DÜRRENMATT

7.

Ik zet alle kaarten op de mogelijkheid, dat op de plaats, waar Schmied woensdag was, zich vanavond een gezelschap bevindt, waarvan misschien sommigen per auto komen. Want een gezelschap, waarbij men in rok verschijnt, moet vandaag aan de dag tamelijk groot zijn. Dat is natuurlijk maar een vermoeden, commissaris, maar vermoedens zijn er om ze na te zoeken."

„Het onderzoek naar de plaats, waar Schmied zich ergens op de Tessenberg heeft opgehouden, uitgevoerd door de politie van Biel, Neuenstadt, Twann en Lamboing heeft niets aan het licht gebracht", wierp de commissaris sceptisch op tegen de overwegingen van zijn ondergeschikte.

„Schmied is het slachtoffer geworden van een moordenaar, die handiger moet zijn dan de politie van Biel en van Neuenstadt," repliceerde Tschanz.

Baerlach bromde zoiets van, hoe hij dat kon weten.

„Ik verdenk niemand," zei Tschanz, „maar ik heb eerbied voor degene, die Schmied doodde, voor zover eerbied hier op zijn plaats is."

Baerlach luisterde onbeweeglijk, de schouders een beetje opgetrokken: „En jij wilt deze man vangen Tschanz, waarvoor je eerbied hebt?"

„Ik hoop het commissaris."

Ze zwegen weer en wachtten. Daar naderde een auto over de bosweg. Schijnwerpers zette hen voor een ogenblik in fel licht. Een grote luxe wagen reed voorbij in de richting van Lamboing en verdween in de nacht.

Tschanz startte de motor. Er kwamen nog twee auto's aan, grote donkere, geheel bezette „sleden". Tschanz reed hen achterna.

Het bos hield op. Zij kwamen voorbij een restaurant, waarvan het uithangbord door een openstaande deur verlicht werd en voorbij boerenwoningen, terwijl vóór hen het achterlicht van de laatste auto gloeide.

Zij bereikten de wijde vlakte van de Tessenberg. De hemel was schoongeveegd, de sterren waren weer helder zichtbaar. De weg draaide naar het noorden en voor hen tekenden zich de donkere lijnen af van de Splitzberg en van de Chasseral. Een paar lichtjes flikkerden aan de voet van het gebergte, dat waren de dorpen Lamboing, Diesse en Nods.

De wagens voor hen sloegen links af een zijweg in en Tschanz stopte. Hij draaide het raam naar beneden om beter te kunnen zien. In het veld herkenden zij onduidelijk een huis, omringd door populieren. De ingang was verlicht en daar stopten de auto's. Stemmen klonken tot hier door en toen gingen allen naar binnen en werd het weer stil. Het licht boven de ingang werd uitgedaan. „Zij verwachten niemand meer", zei Tschanz.

Baerlach steeg uit en ademde de koude nachtlucht in. Het deed hem goed. Hij keek toe, hoe Tschanz de auto 'n eindje de alpenwei opreed, want de weg naar l'Amboing was maar smal. Nu stapte ook Tschanz uit en kwam naar de commissaris toe. Zij liepen over de landweg naar het huis, dat in het veld stond. De bodem was leemachtig en de kuilen stonden vol water. Blijkbaar had het ook hier hard geregend.

Zij kwamen bij een lage muur, maar het hek was gesloten. Over de muur heen zagen zij het huis liggen.

De tuin was kaal en tussen de populieren stonden als grote beesten de luxe auto's. Nergens was er licht te zien, alles maakte een volmaakt verlaten indruk.

Met enige moeite zagen zij, dat midden op het hek een schild zat, er moesten een paar schroeven of zo los zijn, want het ding hing scheef. Tschanz knipte zijn zaklantaarn aan. Op het schild was een grote G. afgebeeld.

Zij stonden weer in het donker. „Ziet u wel", zei Tschanz, „mijn vermoeden was juist. Ik heb zomaar lukraak geschoten, maar het is in de roos". En tevreden over zichzelf vroeg hij: „Geef mij nu maar een sigaar, commissaris, die heb ik wel verdiend".

Baerlach bood hem er een aan. „Nu moeten we ook nog weten, wat G. betekent".

„Dat is geen probleem: Gastmann."

„Waarom?"

„Ik heb het telefoonboek nagekeken. Er zijn maar twee namen met G. in Lamboing."

Baerlach lachte verbluft, maar toen zei hij: „Kan het ook niet die andere naam met G. zijn?"

„Nee, want dat is de Gendarmerie. Of gelooft u, dat iemand van de politie iets met de moord te maken heeft?"

„Alles is mogelijk Tschanz," antwoordde de oude.

Tschanz stak een lucifer aan, maar bij de sterke wind, die de populieren woedend schudde, had hij moeite zijn sigaar aan te krijgen.

Baerlach merkte op, dat hij er niets van begreep, waarom de politie van Lamboing, Diesse en Lignière niet aan deze Gastmann had gedacht. Zijn huis lag in het vrije veld en was van Lamboing uit gemakkelijk te zien. Een groot gezelschap kon je hier onmogelijk verbergen, ja, het moest zelfs opvallen, vooral in zo'n klein Jura-nest. Tschanz antwoordde, dat hij daar ook nog geen verklaring voor wist.

Daarop besloten zij om het huis heen te gaan. Zij scheidden van elkaar, ieder nam een andere kant.

Tschanz verdween in de nacht en Baerlach was alleen. Hij ging naar rechts. Hij sloeg de kraag van zijn jas omhoog, want het was koud. Hij voelde weer die zware druk op zijn maag, vergezeld van heftige steken. Koud zweet stond op zijn voorhoofd. Hij ging langs de muur en boog met de muur mee naar rechts Het huis lag nog steeds in volledige duisternis.

Opnieuw bleef hij staan en leunde tegen de muur. Hij zag aan de bosrand de lichten van Lamboing en schreed weer verder. Weer veranderde de muur van richting, boog nu naar het westen. De achterkant van het huis was verlicht. Uit een rij vensters op de eerste verdieping straalde helder licht. Hij hoorde de klanken van een vleugel en toen hij beter luisterde stelde hij vast, dat iemand Bach speelde.

(Wordt vervolgd)

Rood China gevaarlijk dicht bij Tsjang Kai Sjeks hoofdkwartier

Taipeh. — De Nationalistisch-Chinese Schout-bij-Nacht Lioe Hoh-toe heeft te Taipeh op Formosa gezegd, dat de Chinese communisten 1.200 vliegtuigen, waaronder MIG-17 jagers, in het kustgebied tegenover Formosa hebben gestationeerd.

De MIGs, die op ongeveer 300 kilometer van het hoofdkwartier van generalissimus Tsjiang Kai-Sjek klaar staan, hebben maar twintig minuten nodig om een aanval op dat hoofdkwartier te doen, aldus Lioe.

Een woordvoerder van de Amerikaanse ambassade noemde de toestand ernstig, maar wij zijn niet in paniek. Er zijn nog geen bijzondere maatregelen getroffen voor de 9.000 Amerikanen op het eiland.

In diplomatieke kringen te Taipeh zei men te betwijfelen of de huidige spanning de voorbode is van een communistische aanval op Formosa en de Pescadoren. Deze gebieden worden beschermd door Amerikaanse strijdkrachten op grond van een Amerikaans-Chinees verdedigingsverdrag.

Oudheidkundige vondst in omgeving van SALZBURG

Wenen. — Een Nederlandse missionaris en een Oostenrijkse oudheidkundige hebben in grotten in de omgeving van Salzburg beenderen gevonden van een beer waarvan de ouderdom op 34.000 jaar wordt geschat. De beenderen waren methodisch gerangschikt naast resten houtskool, hetgeen erop zou kunnen duiden, dat in de grotten meer dan dertig duizend jaar geleden mensen hebben geleefd.

Parijs. — Jean Claude Vivier, een van de twee twintigjarigen, die ter dood veroordeeld zijn wegens moord op een verliefd paartje in een Parijs Par, is woensdag terechtgesteld. De andere ter dood veroordeelde, Jacques Sermeus heeft op het laatste ogenblik gratie gekregen en zal waarschijnlijk levenslange gevangenisstraf krijgen. De moord is in december 1956 gepleegd terwijl het paartje in een auto zat. Het enige motief van de daders was het stelen van de auto. Volgens de politie was Vivier vlak voor zijn terechtstelling uiterlijk onbewogen. Hij zou de moord hebben beraamd.

ZUID AFRIKA

Weer zes Kath. Middelbare Scholen op bevel van regering gesloten

Bisschop van Johannesburg wijst op gevaren van de onderwijspolitiek

Opnieuw zijn drie katholieke onderwijsinstellingen voor negers in Zuid Afrika gedwongen hun poorten te sluiten daar de regering erkenning geweigerd heeft.

Het zijn het St. Eugene-college, de enige katholieke middelbare school voor negers in het bisdom Johannesburg, de St. Louis Bertrand middelbare meisjesschool in Ptchefstroom en de St. Mary missieschool in Krügersdorp.

Dit zijn binnen enkele weken zes instellingen, die door de Bantoe-onderwijswet der Zuid-Afrikaanse regering getroffen werden. Volgens de Bantoe-onderwijswet moet alle scholen voor negers ingeschreven staan bij het ministerie voor inheemse zaken. De regering weigert de bij de wet verplichte aangifte te aanvaarden waardoor de school verplicht wordt te sluiten.

Tegenover de pers heeft de chef van de voorlichtingsdienst van het ministerie voor inheemse zaken, C.W. Prinsloo, dit besluit verklaard, door aan te voeren, dat behalve de katholieke scholen ook vijftig Afrikaanse onderwijsinstellingen, welke tot de grote confessionele sekten behoren, moeten sluiten. Prinsloo wees erop, dat het ministerie reeds drie jaar geleden tal van confessionele groeperingen had gewaarschuwd dat eind 1958 onderwijsinstellingen, welke niet gelegen zijn in de Afrikaanse reservaten of in de stadswijken, welke voor de Afrikanen zijn gereserveerd, de inschrijving zou worden geweigerd.

Naar aanleiding van het regeringsbevel om de katholieke scholen in zijn diocees te sluiten, heeft Mgr. Hugh Boyle, bisschop van Johannesburg, verklaard, dat dit bevel niet bij verrassing is gekomen.

Evenwel blijft het feit een ernstig gebeuren; het kind wordt uit zijn eigen omgeving weggenomen en de ouders moeten het naar een school zenden, welke zij niet wensen. De bisschop oefent kritiek uit op de vreemde politiek van de regering, die wegens gebrek aan eigen leerkrachten Europese onderwijzers naar Zuid Afrika haalt maar hen in vrije uitoefening van hun werk in grote mate hindert.

Mgr. Boyle ziet hoe de gevolgen van de goddeloze staatsopvoeding zich in de gangsterterreur in de Zuid-Afrikaanse steden openbaren. Het aantal misdaden is enorm groot. Deze teken zijn niet mis te verstaan.

Nu is het nog niet te laat, aldus de bisschop, de scholen terug te geven aan degenen, die de Afrikanen hun plicht tegenover God, henzelf en hun naasten leren.

Over tien jaar is dit niet meer het geval en zou de regering het geld, dat thans voor de scholen wordt gebruikt, voor gevangenissen moeten aanwenden.

Over het financieel verlies — per 1 januari zijn alle subsidies aan de katholieke missiescholen ingetrokken — verklaarde de bisschop, dat dit geenszins opweegt tegen het verlies van de scholen zelf.

Tenslotte zei de bisschop, dat nu meer dan ooit behoefte is aan christelijke invloed in de scholen van Zuid-Afrika, (K.N.P.)

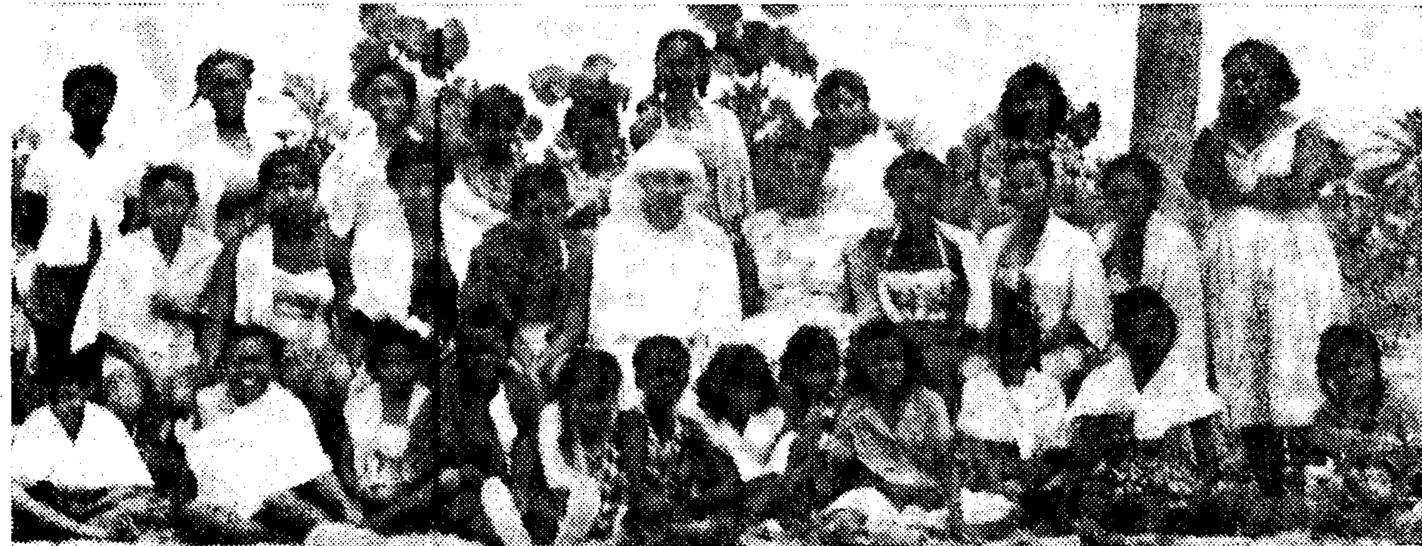
Kwestie tussen Ernest Hemingway en ESQUIRE geregeld

New York. — De kwestie tussen Ernest Hemingway en het Amerikaanse tijdschrift „Esquire" over de heruitgave van drie verhalen van de schrijver, is in der minne geschikt, zo heeft de uitgever van „Esquire" bekendgemaakt.

Zoals bekend had Hemingway het hooggerechtshof van de staat New-York, het tijdschrift te verbieden een drietal verhalen, geschreven ten tijde van de Spaanse burgeroorlog, opnieuw uit te geven, daar hem dit „onherstelbare schade" zou berokkenen. De schrijver doelde speciaal op zijn toenmalige welwillende houding tegenover de Sowjet-Unie, die volgens hem toe „onze bondgenoot" was, maar nu wellicht onze ergste vijand.

Volgens de uitgever van „Esquire" berustte de hele kwestie op een mis-

VAKANTIEPLAN VOOR „VERGETEN" KINDEREN

Het kamp van Ria Kroot voor de meisjes van Dakota. In het midden zuster Alegonda en Ria Kroot.

Sympathiek en prijzenswaardig initiatief

Oranjestad. — Byzonder sympathiek is het initiatief, dat genomen werd door een tweetal dames om vakantiekampen te organiseren voor die kinderen, die door financiele en andere omstandigheden nog al eens dreigen, vergeten te worden.

Het zijn de kampen, georganiseerd door de dames D. Kapteyn en Ria Kroot.

Zuster Kapteyn (School) zocht, in overleg met de schoolhoofden een honderdtal kinderen uit, voor wie een kamp een onvergetelijke gebeurtenis uit hun kinderleven zou betekenen. Overal vandaan, uit Sint Nicolaas, Brazil, Paradera en andere buitenplaatsen kwamen de vijftig jongens voor het eerste kamp en de vijftig meisjes voor het tweede, dat werd ingericht plantage Tromp, benoorden de Palm Beach. Dat was een goed plan en het vond dan ook direkt overal weerklank! Een loterij ten bate van deze kampen bracht f 720.— op. Hulp daagde van vele kanten. De heer en mevrouw Monster, de dames Mathilda, Van den Wegberg, Adriaanse, Betsy Orman. Ines Emers, Thomasa Tromp en mejuffrouw de Vries kwamen spontaan en enthousiast helpen met kampleiding en huishoudelijke dienst.

Het bestuurscollege gaf mej. Kapteyn een extra vakantie van twee weken en de Mariniers leverden tenten en stretchers.

Nog zou het geld ontoereikend zijn geweest, als niet tal van winkeliers spontaan stevig een handje hadden geholpen....

Een tweede kamp, dat wij gisteren bezochten, was in de Tropical Country club, welk gebouw beschikbaar werd gesteld voor de kinderen van Dakota, die zijn van de door mej. Ria Kroot opgerichte en zeer bloeiende Maria Goretti meisjesclub.

Dat „lid" zijn moet het zeer ruim begrip worden beschouwd.. voorlopig zijn n.l. alle meisjes van Dakota lid van de club, waarvoor men niet eens contributie behoeft te betalen.

Ria Kroot, geassisteerd door de Zusters Aldegonda, Cecilia en Canisia en door een staf van dames voor leiding en de huishoudelijke dienst van het kamp, te weten Ramona Tromp, Norma Stelphen, Yolanda Zievinger, Frieda Wiersma, Cylora Martienez, Edna Tromp en Francisca Montenor.

Men ntving, telkens voor drie dagen, de kleinste meisjes en voor vijf dagen de grootsten. In totaal kwamen er al 125 meisjes volop genieten.

Grote belangstelling toont de Z.E. Pater Kruidenberg, die tot de geregelde bezoekers (en raadgevers) behoort De freres hielpen met transport de padvinders van de St. Franciscus groep verzorgen de nachtwachten en boden bovendien een groot kamp vuur aan, dat voor de meisjes onvergetelijk was.

Ria Kroot bood de verkenners namens de Maria Gorettigroep als blijk van erkentelijkheid twee fraaie frashligts aan.

Zuster Kapteyn en Ria Kroot hielden „shoestring" kampen met fondsen, afkomstig uit kleine loterijen.

Ook in de „Country Club's zou dit geld verreweg ontoereikend zijn geweest, ware het niet dat ongevraagd en spontaan allerwegen steun wordt gegeven.

Een bakker brengt gratis het brood .. levensmiddelenwinkels brachten voedsel.. Een onbekende zette, terwijl de meisjes naar het strand waren, een groot blik poedermelk neer.

Een ander drukte mej. Kroot, bij het verlaten van de Kerk van Noord, waar de meisjes naar de Mis gingen, tien gulden in de hand.. en zo zijn er dozijnen anderen die allen op de meest ontroerende wijze hielpen om dit werk mogelijk te maken.

De jeugdige deelneemsters aan beide kampen hebben een heerlijke, onvergetelijke vakantie.. Iets om weer vele lange maanden aan terug te denken en van na te genieten.

68 volmachten werden terzijde gelegd

Oranjestad. — Na besprekingen van het Hoofdstembureau, waarbij enkele harde woorden vielen, werden er zaterdagmorgen van de 918 ingeleverde volmachten, 850 goedgekeurd. Acht en zestig bleken ongeldig te zijn. 62 hiervan waren dubbel ingeleverd, 1 was afkomstig van een kiezer, die na het afgeven van de volmacht overleed, drie volmachten bleken afgegeven te zijn door niet-kiezers, op 1 stond geen handtekening en van een andere bleek de gemachtigde geen kiezer te zijn.

Katholieke Partij in INDONESIE weigert medewerking met SOEKARNO

De Katholieke Partij in Indonesie tijdens het vierdaagse congres, dat te Soho gehouden is, met overweldigende meerderheid besloten niet mee te werken met de „geleide democratie" van Soekarno. Dit besluit werd genomen tegen de aansporing van mgr. Soegiapranata, apostolisch Vicaris van Semarang en van de afvaardigden uit Djokakarta in.

Tijdens het congres, dat gewijd was aan de politiek der Katholieke Partij, heeft de stichter en tegenwoordige voorzitter de 58-jarige Kasimo, oud-minister van Economische zaken, een afzijdigheidspolitiek verdedigd. Hij kreeg bij de stemming over zijn functie als voorzitter van de Partij 326 van de 338 uitgebrachte stemmen en een overweldigende meerderheid voor zijn politiek beleid.

De vergadering op zichzelf was een groot succes want ondanks het feit dat de verbindingen tussen de eilanden nog lang niet hersteld zijn waren 348 van de 413 plaatselijke afdelingen in Soho aanwezig.

Het Congres heeft een beroep gedaan op het Indonesische volk en op zijn regering om de grondwettelijke status te eerbiedigen. Opnieuw werd ook een beroep gedaan op Soekarno en Hatta, grondleggers van het moderne Indonesie, met elkaar samen te werken. De Partij verzocht de regering de komende verkiezingen uit te stellen tot de rust in het land teruggekeerd zou zijn.

De Partij besloot nauw samen te werken met de prot. christelijke partij, de Parkindo; op laag niveau verloopt deze samenwerking niet altijd even vlot — zo bleek ter vergadering. (K.N.P.)

Kwestie Cyprus wederom voor de V.N.

Athene. — Griekenland heeft besloten de kwestie-Cyprus opnieuw voor de V.N. te brengen, zo wordt van betrouwbare zijde vernomen. Er zal worden verzocht de zaak op de agenda te plaatsen van de algemene vergadering, die 16 september begint. Griekenland zal dan een resolutie indienen.

Op de vorige assemblee-zitting heeft een Grieks verzoek om zelfbeschikkingsrecht voor de Cyprische bevolking niet de vereiste zelfbebevolking niet de vereiste meerderheid van twee-derden gehaald. Engeland en Turkije stemden toen tegen. Over de inhoud van de nieuwe resolutie van Griekenland is nog niets bekend gemaakt.

MACMILLAN op CYPRUS

Nicosia. — Premier MacMillan van Engeland is uit Ankara op Cyprus aangekomen in gezelschap van gouverneur Sir Hugh Foot.

Mac Millan ontving nieuwe brief van Choesjtsjef

Londen. — Op de Engelse ambassade te Moskou is een nieuwe brief van Chroesjtsjef aan premier MacMillan ontvangen. De inhoud wordt door het Engelse ministerie van buitenlandse zaken bestudeerd. De brief is een antwoord op het schrijven van MacMillan van 8 augustus betreffende het Midden-Oosten. Van bevoegde Engelse zijde wordt vernomen, dat de brief van Croesjtsjef geen nieuwe voorstellen behelst.

Verrassende overwinning van DAKOTA op R.C.A.

Oranjestad. — In een weinig fraaie, maar zeer verrassende wedstrijd wist Dakota zaterdagavond R.C.A. op het voetbalveld te verslaan met 3-1.

Voor deze ontmoeting bestond byzonder weinig belangstelling van de zijde van het publiek. Frans Figarosa was scheidsrechter. Esser en Henriquez traden als grensrechters op.

De beste speler van de avond was Simon van Dakota, terwijl keeper MacKay van RCA zijn vorm maar niet kon vinden.

In het eerste kwartier trekken de ploegen als bij toerbeurt ten aanval, maar tot doelpunten komt het niet, tengevolge van de slechte afwerking van de aanvallen. Pas in de achttiende minuut wordt de score geopend en wel door Doc Williams die uit een goede pass Dakota aan de leiding helpt (1-0).

In de 25ste minuut wordt bijna het tweede doelpunt door Kelly gemaakt, maar op het nippertje weet Edwin Dirksz in te grijpen en de bal weg te koppen.

In de rest van de eerste helft krijgen Gonzalez en Kelly van Dakota en Jacobs van RCA nog goede kansen, maar door onzuiver schieten en pech blijft de stand toch 1-0 in het voordeel van Dakota.

Vijf minuten na hervatting van de wedstrijd komt de gelijkmaker. Nel Harms en de Dakotakeeper springen hoog op om de bal te vangen. Simon krijgt de bal, maar laat hem uit zijn hand glippen, waarvan Harms een dankbaar gebruikt maakt om de stand 1-1 te maken.

Na precies een kwartier weet Dakota de leiding weer te nemen, als MacKay van RCA slecht uitschiet en Juancho Kelly meteen keihard terug en in schiet. 2-1 voor Dakota.

Deze stand maakt de RCA spelers kennelijk zenuwachtig, omdat ze een dergelijke achterstand nimmer hadden verwacht. De jongens schieten mede hierdoor zeer onzuiver en menige kans wordt gemist.

Bovendien staat Dakotakeeper Simon steeds weer op zijn plaats en weet hij het leer, vaak uit „onmogelijke" posities weer weg te werken. Jammer dat beide teams zich laten verleiden tot ruw en unfair spel. Het is geen genoegen meer naar dit voetballen te kijken, waarbij het motto schijnt te zijn eerst de man.. dan de bal". Twee minuten voor het einde scoort Sjon Ne Wiersma nogmaals en is de overwinning van Dakota met 3-1 veilig gesteld. Dakota heeft thans evenveel punten als San Nicolas Jrs. (7) en deelt met dit team de tweede plaats op de competitieranglijst.

DULLES aan het hoofd van V.S.-delegatie in algemene vergadering

Washington. — Het Witte Huis heeftzaterda g medegedeeld, dat de Amerikaanse minister van buitenlandse zaken, Dulles, aan het hoofd zal staan van de Amerikaanse vertegenwoordiging in de algemene vergadering van de VerenigdeNaties bij de behandeling van de kwestie van het Midden-Oosten.

De desbetreffende verklaring liet echter de mogelijkheid open, dat president Eisenhower in de algemene vergadering zal verschijnen om de Amerikaanse voorstellen in te dienen.

De Sovjet-minister van buitenlandse zaken, Andrei Gromyko is zondag per vliegtuig te New York aangekomen om de leiding op zich te nemen van de Russische delegatie in de algemene vergadering.

Oranjestad. — In het Estrella-clubgebouw van Santa Cruz vierden leiders en artisten van de „Nos cu Nos"-show gisteravond een gezellig onderling feest. Daartoe was alle reden. De show werd overal met veel sukses opgevoerd en was niet alleen een artistiek, maar ook financieel sukses. Robert Henriquez en de frères Hubertus en Gerardo waren eregasten. Bidi Lopez en Nene Vrolijk, de „re-gisseurs" van het feestelijk samenzijn. Een leuke verrassing was de grote „bruids"taart, die door Lucila Lopez spontaan gemaakt werd, en die herinnerde aan een van de meest suksesvolle scènes uit deze Arubaanse show. Op de foto is links de heer Henriquez slechts gedeeltelijk zichtbaar. Bescheiden als steeds, kroop hij op het moment, dat de foto gemaakt werd, achter de anderen weg.... Santa Cruz en de rest van Aruba wachten nu met spanning op een volgende uitvoering van de artisten van de Grupo Artistico.

AUTOBELASTING VOOR HET 2e HALFJAAR 1958

DE ONTVANGER VAN HET EILANDGEBIED ARUBA

MAAKT HIERBIJ BEKEND

dat ingaande 15 AUGUSTUS 1958 vervolging zal worden ingesteld tegen hen die een auto op de openbare weg gebruiken, waarvoor de belasting voor het 2e halfjaar nog niet is voldaan.

DE ONTVANGER VAN HET EILANDGEBIED ARUBA

maakt hierbij bekend, dat de aanmaningen voor

waterlevering over de maand juni 1958

op 12 AUGUSTUS 1958 zullen worden verzonden en dat de aanmaningskosten hiervoor op 13 AUGUSTUS 1958 in rekening zullen worden gebracht.

Aruba, 8 augustus 1958.

Ook Lightning slaagde er niet in C.L.D.'s zegetocht te stuiten

Hoog zweeft de bal boven de C.L.D.-basket bij een aanval van Lightning, dat gisteravond met 55—71 van de Surinaamse kampioene verloor.

Curacaos sterkste basketball-ploeg werd met 55 - 71 verslagen

Willemstad. — Ook Curaçaos sterkste basketball-ploeg, Lightning, is het niet gelukt C.L.D.'s triomftocht te stuiten. Een overweldigend en zeer enthousiast publiek zag de Surinaamse kampioene C.L.D. na een verbeten strijd met 71-55 zegevieren.

Lightning heeft zich echter duchtig geweerd en ging eervol ten onder tegen een betere tegenstander.

De wedstrijd was nauwelijks een minuut oud, toen Ru d'Arnault met een goede „jump-shot" het eerste doelpunt van deze ontmoeting scoorde.

Wim Petrice beantwoordde kort daarop met de gelijkmaker. De strijd ging hierna gelijk op en in de eerste minuten kon er niet van een overwicht van een der teams gesproken worden. C.L.D. liep uit tot 12-6, doch Lightning maakte gelijk: 12-12. De Curaçaose ploeg nam zelfs een 16-12 voorsprong, die zij evenwel niet kon behouden.

De score was 20-19 voor Lightning, toen scheidsrechter Jones C.L.D.'s Iwan Sibilo het veld uitwees na wat de scheidsrechter noemde opzettelijk gevaarlijk spel.

Bij de stand van 25-24 in Lightning's voordeel bleek, dat de spelers van laatstgenoemde ploeg het tempo van deze enerverende strijd niet konden bijhouden.

Door enkele snelle doorbraken scoorde de Surinaamse ploeg vier baskets en bracht de stand op 32-25, waarna het score-bord bij de rust een 33-27 C.L.D.-stand aangaf.

De rust was nauwelijks verstreken of Regie Thijssen werd door de scheidsrechter het veld uitgezet na een onsportief gebaar.

Lightning kwam gevaarlijk opzetten en slaagde er in de achterstand tot een punt te verkleinen. Toen Erwin Kranenburg middels een „free shot" de partijen op gelijke voet bracht, was de spanning ten top gestegen.

C.L.D. vroeg „time-out" en na hervatting van het spel veranderden de Surinamers van taktiek.

De „zone-defense" maakte plaats voor een hechte „man to man" verdediging, die de Lightning-spelers niet veel kansen gaf.

Orlando Gonzalves zorgde voor twee baskets en een toen dezelfde speler 'n „foul" benutte, was de stand 39-34 voor C.L.D. **De gasten voerden de score nog verder op en Lightning kwam er niet meer aan te pas.** De locale ploeg was tegen het einde van de wedstrijd totaal uitgespeeld en kon de C.L.D.-voorsprong niet meer in gevaar brengen. De eindscore werd 71-55 voor de bezoekers, die in hun overwinningenreeks op de Nederlandse Antillen blijkbaar niet te stuiten zijn

Nabeschouwing

De wedstrijd was ongetwijfeld een spannende ontmoeting. Ofschoon twee spelers door de scheidsrechter gediskwalificeerd werden (I. Sibilo en R. Thijssen) en drie (R. van Eijck, O. Gonzalves en E. Kranenburg) door vijf faults het veld moesten verlaten, verliep de wedstrijd sportief.

Lightning begon zeer goed, doch kon — zoals wij reeds schreven — het tempo niet volhouden. C.L.D. gaf blijk meer uithoudingsvermogen te bezitten en speelde de wedstrijd in hetzelfde tempo uit.

Bij de gasten was Henk Chin A Sen wederom de grote man en het was een genot voor het oog deze begaafde speler aan het werk te zien.

Rudi van Eijck, Arnie Breeveld en Orlando Gonzalves speelden een goede partij, terwijl Wim Petrice, die zich na de rust uitsluitend op de verdediging toelegde, in het begin enkele pracht-baskets scoorde.

Bij Lightning waren H. Martha en A. Thijssen in goede vorm. R. d' Arnault, die in het begin goed op dreef was, kon er na de rust niet meer inkomen.

Topscores waren Henk Chin A Sen met 19 punten en H. Martha met 17 punten.

Het team van Lightning, dat gisteravond zeer enthousiast speelde, doch het tegen de techniek der Surinaamse basketball-virtuozen moest afleggen.

In spanning wachten de spelers het resultaat af van een worp van Orlando Gonzalves tijdens de gisteravond in het J.P.F.-sportpark gespeelde wedstrijd tussen Lightning (Curaçaos semi-kampioene) en C.L.D. (Surinaams kampioene 1958).

GESLAAGD

Willemstad. — In Nederland slaagde de heer A. Ehren, onderwijzer aan het St. Thomascollege alhier, voor de akte Duits M.O.

Instuifavond van „ORIENS" voor de afgestudeerden

Willemstad. — In de mooi versierde aula van het Radulphus-College vond zaterdagavond een instuiffuif plaats voor de pas-afgestudeerden van dit jaar.

Aangezien de leden van Oriens nagenoeg uitsluitend gevormd worden door afgestudeerden van het Radulphus-College heeft het Bestuur deze avond georganiseerd ter kennismaking van de afgestudeerden met de vereniging.

Nadat de voorzitter de Hr. R. J. La Cruz allen had welkom geheten werd het woord gegeven aan de „Colegiales", die op uitstekende wijze tot laat de dansmuziek verzorgden.

Wederom kan Oriens op een zeer geslaagde avond terug zien.

Aanrijding

Willemstad. — Om 16.45 uur gistermiddag vond er een aanrijding op de weg naar Sta. Cruz. Een bestuurder van een personenauto reed achteruit een heuveltop, op het moment dat een busje in volle vaart over de heuveltop kwam.

De schade aan beide wagen totaal loss (fl. 8000.—)

De verkeersafdeling behandelde verder 17 lichte aanrijdingen waarvan de totale schade fl. 3000.— beliep. Het is voor de verkeersafdeling wel een druk weekend geweest. In totaal werd alleen in dit weekend niet minder dan fl. 23.500.— aan auto's kapot gereden.

Om de vier jaar bokskampioenschappen voor amateurs?

Boedapest. — Op het congres van de internationale amateur boksfederatie, dat in oktober te Leipzig wordt gehouden, zal de Hongaarse bond voorstellen eenmaal in de vier jaar wereldkampioenschappen voor amateurs te houden, steeds door twee jaar gescheiden van de Olympische spelen. Het motief is dat de Europese en Olympische belangstelling voor deze tak van sport waarin tot nu toe geen amateur wereldkampioenschappen bestaan.

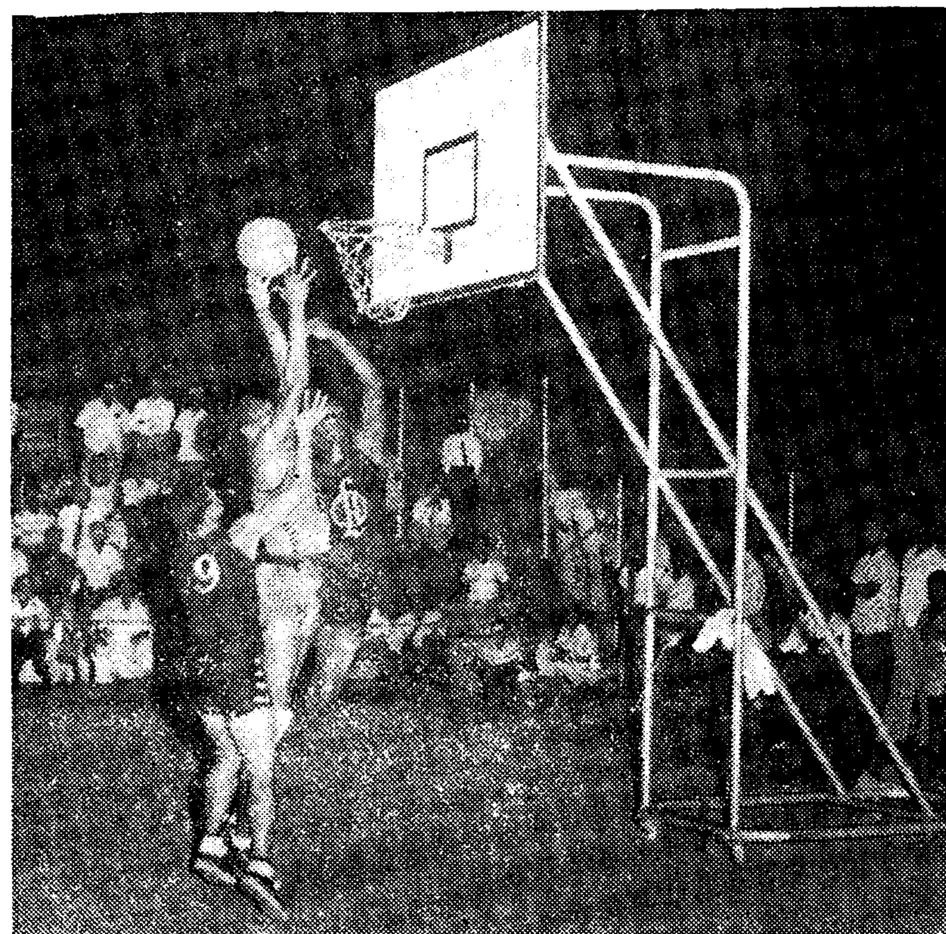
Indonesische burgerlijke ambtenaren moeten politieke kleur bekennen

Djakarta. — De chef-staf van het Indonesische leger, luitenant-generaal A. H. Nasution, heeft de hoogste burgerlijke ambtenaren, nl. die met de rang van secretaris-generaal der ministeries en daar boven, verzocht om mede te delen tot welke politieke partij zij behoren.

Het onafhankelijke dagblad „Times of Indonesia" merkte naar aanleiding hiervan op, dat dit verzoek tot het logische einde dient te worden doorgevoerd, namelijk een verbod voor alle regeringsambtenaren om lid te zijn van enige politieke partij. Het is een bekend verschijnsel, dat in niet weinig ministeries en regeringsdiensten bevordering dikwijls afhankelijk was van de vraag of een ambtenaar tot de juiste partij behoorde, — aldus dit blad.

—:—

Buenos Aires. — Mgr. Mario Zanin, apostolisch Nuntius te Buenos Aires, is dezer dagen aldaar in de leeftijd van 69 jaar overleden.

De Lightning-speler, die de C.L.D.-verdediging de meest hoofdbrekens bezorgde was H. Martha, die op bovenstaande foto de bal boven de uitgestrekte armen van Arnie Breeveld en Henk Chin A Sen vastpakt.

Selectie - wedstrijden gewichtheffen

Delegatie voor Zweden samengesteld

ARUBAANSE bond trekt zich terug

Willemstad. — Het afgelopen weekeinde stond in het teken van de gewichthefferij. Zaterdag kwam uit Aruba een delegatie aan, bestaande uit de heren M. Lewis en C. Bislip, bestuursleden van de Arubaanse gewichthef bond, en vier gewichtheffers. De wedstrijden om te beslissen welk zevental uiteindelijk zou kunnen worden samengesteld om zo goed mogelijke resultaten te behalen op de as. wereldkampioenschappen in Zweden, werden zaterdagavond in het Kransgebouw gehouden.

De vier lichtere klassen werden een totale Curaçaose aangelegenheid en de enige Arubaanse deelnemer in de lichtgewichtklasse werd door de Curaçaose kampioen verslagen wegens verschil in lichaamsgewicht. Beiden hadden echter hetzelfde totaal.

In het licht-zwaargewicht werd niet gestreden, aangezien noch Curaçao, noch Aruba hierin een vertegenwoordiger had. De Arubaanse gewichtheffer in deze klasse, J. Pemberton, had een week tevoren last gekregen van een spierverrekking en ofschoon hij wel aanwezig was, werd besloten hem toch maar niet te laten deelnemen, dit om erger te voorkomen.

In de halfzwaargewichtklasse verscheen Aruba met drie heffers, Curaçao met twee. De heren A. Gittens en R. Fermin, respektievelijk van Aruba en Curaçao, werd reeds in het begin van de wedstrijd door het falen van hun pogingen kansloos en staakten de strijd. De drie anderen, nl. E. Vorst, M Levenstone en E. Villanueva, voerden een harde strijd, die uiteindelijk de enige Arubaanse overwinning opleverde. De eindcijfers waren dan E. Vorst 771½, M Levenstone 766 en E. Villanueva 755 lbs.

Over het algemeen genomen is het zaterdagavond geen suksesvolle avond geworden, wat het verbreken van rekords betreft. De meeste heffers zijn door hun nerveuze houding tijdens de selektiewedstrijd beneden hun normale en zelfs trainingsprestaties gebleven.

In de bantamgewichtklasse heeft Curiel tot tweemaal toe getracht zijn rekord in het onderdeel stoten, te verbeteren, doch jammer is dit hem niet gelukt. Hij kwam hierdoor niet aan de verlangde 600 lbs grens.

De kleine Quirindongo was weer, zoals altijd, zeer goed en wilt Curiel zijn titel in deze klasse terugwinnen, dan zal hij meer rekening moeten gaan houden met deze jeugdige, doch tevens zeer gevaarlijke tegenstander.

Dalnoot bleef met het totaal van 633½ beneden zijn normale prestaties. In de lichtgewichtklasse had ook Monk geen beste avond. Hij faalde in het onderdeel drukken met 220½, waardoor hij op het einde slechts won door zijn lichter lichaamsgewicht. E. Tross van Aruba was op dreef en mag zeker tevreden zijn met zijn prestatie.

In de middengewichtklasse was het E. Cornett, die met een totaal van 766 eerste werd. Betrian was een en al zenuwachtigheid. Hij faalde kompleet in het onderdeel stoten met 292 lbs. Zijn eigen rekord in dit onderdeel is 303½ lbs!

In de halfzwaargewichtklasse behaalde Vorst van Aruba de eerste plaats met 771½ lbs. Een aanzienlijk totaal, doch voor deze zware klasse niet bijzonder sterk, vooral waar het gaat om deelname aan wereldkampioenschappen.

En hieronder de uitslagen van de wedstrijden.

	press	snatch	cl. & jerk	totaal
Bantamgewicht:				
1. H. Curiel	176	176	237	589 lbs
2. E. Kirindongo	176	176	215	567 lbs
Vedergewicht:				
1. L. Dalnoot	198½	187	248	633½ lbs
Lichtgewicht:				
1. A. Monk	209½	209½	264½	683½ lbs
2. E. Tross	209½	198½	275½	683½ lbs
Middengewicht:				
1. E. Cornett	248	226	292	766 lbs
1. M. Betrain	242½	220½	——	463 lbs
Halfzwaargewicht:				
1. E. Vorst	231½	242½	297½	771½ lbs
2. M. Levenstone	259	220½	286½	766 lbs
3 E. Villanueva	231½	226	297½	755 lbs
4. A. Gittens	——	——	——	——
5. R. Fermin	——	——	——	——

Delegatie Zweden samengesteld

Zondagmorgen werd dan de vergadering gehouden tot het bepalen van een zo sterk mogelijk Antilliaans zevental voor de as. wereldkampioenschappen te Zweden. Over de vier lichtere klassen, alsmede over de zwaargewichtklasse viel weinig te zeggen. Hier was het een zuivere Curaçaos aangelegenheid. Curaçao had bij het begin van de vergadering dus direkt vijf gewichtheffers. Over de lichtzwaar- en halfzwaargewichtklasse moest men enige tijd wikken en wegen om tot een beslissing te komen. De winnaar van de halfzwaargewichtklasse van de vorige avond E. Vorst was met zijn totaal van 771½ lbs geen sterke vertegenwoordiger in zijn klasse. Pemberton daarentegen, die reeds een totaal heeft gemaakt van 815, doch die de dag tevoren niet heeft deelgenomen wegens een armspierverrekking, zou met deze vijfers in reeds genoemde klasse betere prestaties maken. Ofschoon hij dus eigenlijk in de lichtzwaargewichtklasse behoort, besloot men hem in een zwaardere klasse te plaatsen, dit ten goede van de ploeg als geheel.

Wij hebben respekt voor Pemberton, die, ofschoon hij in een lagere klasse, misschien betere individuele kansen zou hebben, hier zijn persoonlijke belangen heeft laten varen ten gunste van het belang van de Antilliaanse ploeg.

Betrian, die als middengewicht een officieel totaal heeft van 782 heeft en reeds eerder de 800 lbs grens heeft overschreven in trainingen, werd toen in de lichtzwaargewichtklasse geplaatst. Door deze verandering van klassen is E. Vorst als winnaar van de selektiewedstrijd uit de ploeg gelaten en ofschoon de Arubaanse delegatie in eerste instantie niet hiervoor te vinden was, bij herhaalde vergelijkingen van eventuele prestaties, besloten de leiders, de heer Lewis en Bislip, zich bij deze beslissing te leggen, **dit alles ten goede van de vorming van een zo sterk mogelijk Antilliaans zevental.** Het toeval wilde, dat er slechts één gewichtheffer van Aruba bij was. De vergadering, die was begonnen om half tien, eindigde pas om één uur in de namiddag en uiterst tevreden ging men uiteen.

Groot was de verwondering van de leden van de Curaçaose leiders toen de voorzitter van de Curaçaose bond, een half uur na de vergadering, werd opgebeld door de Arubaanse voorzitter, de heer Lewis, met de mededeling, dat Aruba nu had besloten niet meer deel te nemen aan de wereldkampioenschappen te Zweden.

De heer Lewis was na de vergadering, die behalve door hemzelf ook werd bijgewoond door de heren Bislip en Pemberton, gaan praten met de vier andere Arubaanse gewichtheffers, die de reis naar Curaçao hadden medegemaakt. **Deze gewichtheffers vonden de gang van zaken en het besprokene op de vergadering niet zoals het behoort en men dreigde met het kompleet opgeven van de trainingen, indien het bestuur E. Vorst niet zou uitsturen.** De vertegenwoordigers van de Arubaanse federatie de heren Lewis en Bislip hebben toen besloten de reis naar Zweden niet te aanvaarden. Als motief voor dit besluit werd aangehaald het feit, dat men de gewichthefferij op Aruba niet verloren wilde laten gaan. Het is wel erg jammer, dat het een en ander zo is verlopen, temeer daar de bestuursleden van beide eilanden tot volledige overeenstemming waren gekomen reeds tot de samenstelling van een komplete delegatie waren geraakt. **Het is jammer, dat men soms vergeet, dat te allen tijde een bestuur de lakens moet uitdelen en niet de sportbeoefenaars.** In het genoemde geval is het juist omgekeerd.

De door de gezamenlijke vergadering opgestelde delegatie naar Zweden was als volgt: H. Curiel (bantamgewicht), L. Dalnoot (vedergewicht), R. Monk (lichtgewicht), E. Cornett (middengewicht), M. Betrian (lichtzwaargewicht), J. Pemberton (halfzwaargewicht en E. Adriana (zwaargewicht). A. Jandroep (coach), V. Copdra (trainer), M. Lewis (assistent-coach) en G. de Jongh (leider van de delegatie). (De heer A. Jandroep zal op eigen kosten de reis medemaken, daar hij tegen die tijd juist met verlof is). De Curaçaose leiders hebben besloten nu niet meer van de reis te zullen afzien en aan de wereldkampioenschappen deel te nemen met een zuiver Curaçaose ploeg.

Duel tussen Henk Chin A Sen (C.L.D., nr 9) en A. Thijssen (Lightning, nr 14), dat de kortere C.L.D.-captain in zijn voordeel wist om te zetten.

Wedstrijden om Nederlandse Zwemkampioenschappen

Schiedam. — De wedstrijden om de nationale zwemtitels zijn zaterdag te Schiedam voortgezet. Op deze dag werden enkele finales gezwommen.

De Australische Dawn Fraser wo le finale 400 meter vrije slag i 55.6. voor Ilsa Konrads (Austr.) e Sandra Morgan (Austr) die me 57.5 en 5.00.4 tweede en derde wer en. Nederlands kampioene werd Ma Kok, die als vierde aantikte ir 02.4.

Herman Willemse won de eind strijd 400 meter vrije slag bij de he en In 4.45.2. Atie Voorbij zegevier in 1.13.5 op de 100 meter vlin derslag en behaalde de titel. D Australische Beverley Bainbridg moest — achter Tineke Lagerberg met een derde plaats genoegen ne men.

Gisteren, de laatste dag van d nationale zwemkampioenschappen verbeterde de Australische Frase haar wereldrecord op de 100 meter vrij slag. Zij noteerde een tijd va 1 min. 1,3 sec. Het oude recor stond met 1 min. 1,4 sec. sedert 21 juli (Cardiff) op haar naam. Kampioene van Nederland werd Cockie Gastelaars in 1 min. 4 sec. Derde werd de Australische Lorraine Crapp n 1.04.4 Astrid Sanderson werd vierde in 1.06.4.

Kampioene van Nederland op de 00 meter rugslag werd Lenie de Nijs in 1.13.7 voor Ria van Velsen n 1.13.9. Het Australische meisje Gergaynia Beckett werd zevende in 1.19.5. Bij de 100 meter rugslag heren was de uitslag 1 Jaap de Jong 1.07.4, 2 Van Enst 1.08.5. De 100 meter vrije slag adspiranten dames leverde een overwinning op voor de Australische Alva Colquhoun in .03.1. Tweede werd haar landgenote Sandra Morgan in 1.04.7.

Kampioene van Nederland werd Astrid Ording in 1.08.6.

Ada den Haan prolongeerde haar titel op de 200 meter schoolslag haar tijd was 2.55.9. De Australische Barbara werd vijfde in 3.03.0 bij de heren werd Kroonenburg schoolslagkampioen van Nederland in 2.46.2 tweede werd Mensonides in 2.46.3.

Russische regering bereid aan topconferentie deel te nemen

Londen. — Radio-Moskou heeft dezer dagen in een uitzending voor Groot-Brittannie verklaard dat een topconferentie nog steeds tot de mogelijkheden behoort.

Sommige bladen trachten het publiek wijs te maken, dat de mogelijkheid van een topconferentie nu uitgeschakeld is, aldus Radio-Moskou. De Sowjet-Unie is van mening dat deze bewering absoluut onjuist is.

Van december af heeft de Russische regering aangedrongen op een topconferentie. Zij is nog steeds bereid om op elk tijdstip aan een dergelijke conferentie deel te nemen. Het woord is nu aan de Westelijke mogendheden, aldus Radio-Moskou.

„Internationale geofysische samenwerking 1959"

Moskou. — Geleerden uit meer dan dertig landen hebben zaterdag te Moskou op de slotvergadering van het comite van het „internationale geofysische jaar" besloten de internationale samenwerking op het gebied van de geofysica die op 1 juli 1957 is begonnen en op 31 december 1958 eindigt, met een jaar te verlengen.

De werkzaamheden zullen worden voortgezet onder de naam „internationale geofysische samenwerking 1959".

De Amerikaan Newell deelde mee, dat de groep voor raketten en kunstmanen besloten heeft de mogelijkheid te bestuderen van een permanente organisatie voor internationale samenwerking op dit gebied.

Britse geleerden hebben meegedeeld, dat de Westelijke geleerden algemeen van oordeel zijn, dat de Russen niet met alle gegevens van hun kunstmanen over de brug zijn gekomen.

MURPHY voldaan over besprekingen in Midden-Oosten

Parijs. — „Ik ben zeer voldaan over de vooruitgang, die is gemaakt tijdens mijn missie naar het Midden-Oosten, vooral in Libanon", zo heeft Robert Murphy, de speciale vertegenwoordiger van Eisenhower, vanmorgen bij zijn aankomst te Parijs verklaard.

Hij zeide naar Parijs te zijn gekomen om de Franse minister van buitenlandse zaken op de hoogte te stellen van het verloop van zijn missie.

Murphy verklaarde, dat zijn besprekingen met Ben-Goerion bevredigend waren en hij herhaalde opnieuw, dat de Amerikaanse troepen uit Libanon zullen worden teruggetrokken, zodra de president van Libanon zulks verzoekt.

Murphy, die morgen naar New York doorreist, verklaarde opnieuw, dat zijn besprekingen met de Engelse minister van buitenlandse zaken te Londen betrekking hadden op de kwestie-Cyprus.

—:—

Moskou. — De astronomische raad van de Academie van Wetenschappen van de Sovjet-Unie overweegt het aanbrengen van lichtbronnen op toekomstige kunstmanen, die met regelmatige tussenpozen „krachtige flitsen" geven, aldus meldt het Russische persbureau Tass. Door deze flitsen zouden de kunstmanen ook in het holst van de nacht waargenomen kunnen worden.